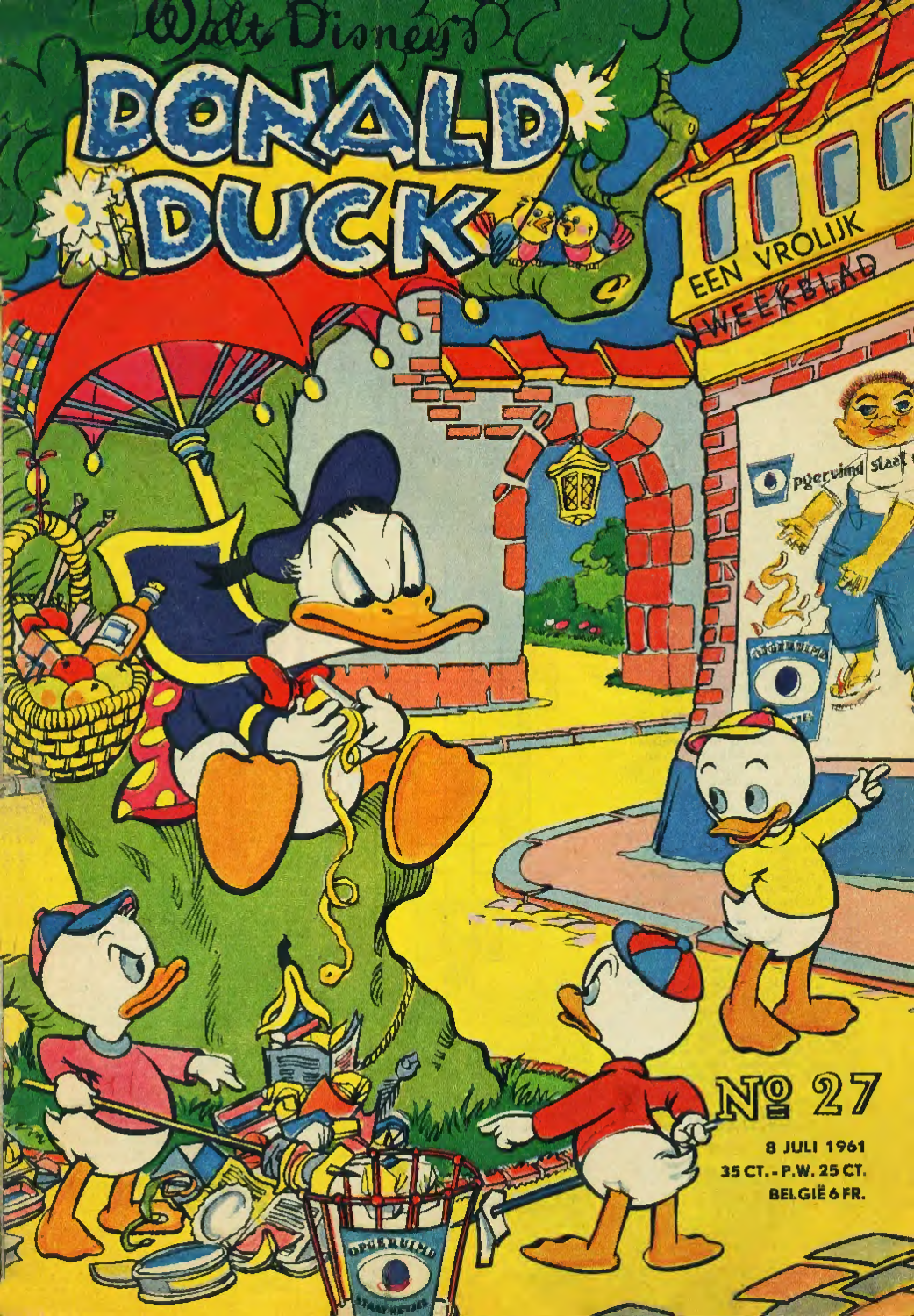

Nº 27
8 JULI 1961
35 CT. - P.W. 25 CT.
BELGIË 6 FR.

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

IK hoorde van de week een zo prachtig verhaal, dat ik het jullie hier beslist even wil vertellen.

In de Engelse stad Cheltenham worden, zoals in zoveel steden overal ter wereld, door de gemeente-arbeiders bij het aanleggen en maken van straten stoomwalsen gebruikt. Je kent ze wel, die grote kolossen. Nu hadden ze daar één wals, die al verschrikkelijk oud was en zeker een jaar of vier niet meer had gereden. Hij kon niet meer rijden. „Weet je wat," dacht de burgemeester op zekere dag: „we laten die wals op de speelplaats zetten van een school! Wij hebben er toch niets aan en de kinderen doen we er waarschijnlijk een groot plezier mee!"

De stoomwals werd naar de speelplaats gesleept en daar neergezet. De kinderen waren er enthousiast over. Ook Knox Miller, een jongen van 13 jaar, die dol was op knutselen en onmiddellijk onder de motorkap dook.

Toen de wals daar zo'n paar weken stond, besloot de burgemeester er tijdens het speelkwartier 'ns te gaan kijken. Al van ver hoorde hij de kinderen juichen. Hij lachte, ze hadden er kennelijk een boel plezier mee. Maar toen hij de hoek om kwam en op de speelplaats keek, lachte hij niet meer. Z'n mond viel wijd open van verbazing. Daar, midden op de speelplaats, reed de stoomwals! Achter het enorme stuur zat op z'n gemak Knox Miller.

„Ja," vertelde hij de burgemeester even later, „er zaten wat dingen los hier en daar en ik heb er een paar nieuwe onderdelen in moeten zetten, maar nu doet-ie het weer als de beste!"

Dat zág de burgemeester. Hij vond het toch wel een té gevaarlijk stuk speelgoed, om het op de speelplaats achter te laten.

De volgende dag was de stoomwals weer door de gemeente in gebruik genomen bij het aanleggen van een nieuwe straat....

OOM DONALD

PRIJZEN

Eerste prijs: Een Kodak Starlet fototoestel, winkelwaarde f 23.50; tweede prijs: een Pelikan vulpen met gouden pen, winkelwaarde f 17.50; derde t/m twaalfde prijs: een „Donald Duck" lepel en vork; dertiende t/m tweeëntwintigste prijs: 'n „Donald Duck" vulpotlood

OOM DONALDS BRIEVENBUS

MARLIES CORDIA, VOORBURG. Leuk, Marlies, om een schelpenverzameling aan te leggen! Al meer dan 1000 heb je er, schreef je mij. Hoe hen je aan al die schelpen gekomen uit Arahië en Australië?

ALBERT VAN GENNIP, WAGENBERG. Sjongejonge, wat een hobby's heb jij, zeg! Ik ben erg benieuwd, of het je lukt, met de grote vakantie de eerste van de klas te zijn. Je doet er je best voor, hè?

MARLENE BAUWENS, SINT NIKLAAS. Ik ben ook maar wat blij dat de grote Boze Wolf de biggetjes nog steeds niet heeft opgegeten. Gelukkig dat Wolfje zo slim is en z'n vriendjes altijd helpt.

RENEE MAGENDANS, AMSTERDAM. Heb je inmiddels de fiets van je zusje al schoongemaakt of durf je er nog steeds niet te beginnen? Schrijf me eens, wat je in je eigen tuin hebt staan.

J. MEIJERS, ZEELAND. Willie Wortel heeft jaren geleden een rekenmachine uitgevonden, maar het apparaat was zó ingewikkeld, dat hij er zelf geen wijs meer uit kon worden.... tot grote teleurstelling van Kwik, Kwek en Kwak, dat begrijp je wel!

HARRY en HELEENTJE PIEPERS, DOETINCHEM. Spannend, hè, dat verhaal van Pipo en de Geluksvogel! Ik heb jullie groeten overgebracht aan Mammaloe, Pipo, Petra en de enderen.

Jullie brieven zijn altijd van harte welkom, jongens en meisjes, hoeveel jullie er ook schrijven! Mijn adres is: **Donald Duck**, Postbus 792, Amsterdam; voor de jongens en meisjes, die in België wonen, is het: **Donald Duck**, Postbus 2, Antwerpen 19. Links boven in de hoek van de envelop moet je zetten: Oom Donalds Brievenbus, en op de achterkant je naam en adres! Tot schrijfs, allemaal!

OP BLADZIJDEN 10 EN 11 STAAN DE WINNAARS VAN DE KLEURWEDSTRIJD

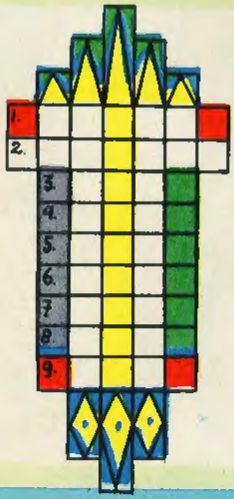

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG No. 27

VAN links naar rechts invullen: 1. plaats, waar treinen aankomen en vertrekken; 2. heel erg bekend; 3. de maat nemen; 4. tegenovergestelde van smal; 5. één van de vier jaargetijdan; 6. stuk; 7. ring van bloemen; 8. klappen geven; 9. plaats, waar tram of bus stilhoudt.

Heb je de juiste woorden ingevuld, dan vormen da letters in de gele hokjes van boven naar beneden gelezen de naam van iets dat met de Indianen uit vroeger tijden te maken heeft.

Schrijf dit woord op een briefkaart en stuur deze vóór 13 juli, als je in Nederland woont, aan: **Donald Duck**, Postbus 792, Amsterdam, en als je in België woont, aan: **Donald Duck**, Postbus 2, Antwerpen 19. Vermeld naam en adres op de kaart en zet linksboven „Oplossing 27".

OPLETTEN ALLEMAAL

Hier volgen da namen van de prijswinnaars van de wekelijkse prijsvraag in nummer 20:

1e prijs: M. de Bruijn, **Broeksittard.** 2e prijs: G. Koopmanschap, **Nispen.** 3e t/m 12e prijs: G. Claring, **Zevenhuizen;** D. Kruise, **Bijlham;** Sietze Wouda, **'t Zand;** T. Colly, **Amsterdam;** C. v. Huizen, **Zaandam;** Jans Baas-Becking, **Overschie;** Kees van Rhee, **Uddel,** Pietje Spijken, **Wolvega;** Lieneke v. d. Linde, **Amsterdam;** E. Hoevenberg, **Zwolle.** 13e t/m 22e prijs: A. Stotijn, **Ensshede;** Peter Weeven, **Hoogvliet;** J. v. Doorn, **Winterswijk;** Reggie Neutehoom, **Saestdijk;** Iemke Steg, **Appelscha;** I. Kool, **Dieren;** Frans Griep, **Den Helder;** A. d. Boer, **Kockengen;** E. Wondergem, **Middelburg;** J. Hoogsteen, **Katterdam.**

De oplossing van prijsvraag no. 25 luidt: ZO GEWONNEN ZO GERONNEN.

OOM DAGOBERT

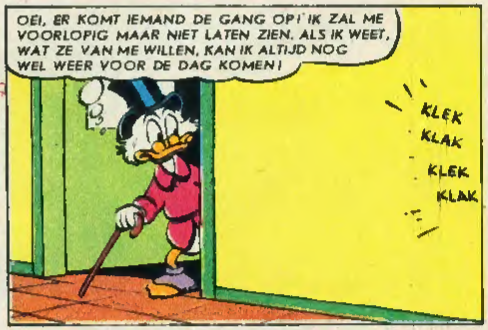

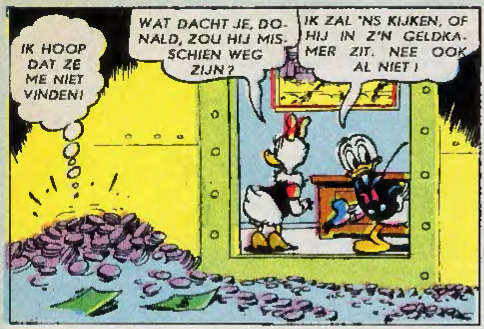
IK HOOP DAT ZE ME NIET VINDEN!
WAT DACHT JE, DONALD, ZOU HIJ MISSCHIEN WEG ZIJN?
IK ZAL 'NS KIJKEN, OF HIJ IN Z'N GELDKAMER ZIT. NEE OOK AL NIET!

LIEVE HELP! IK WOU HEM VERTELLEN, DAT HIJ ER IN Z'N DEFTIGSTE KLEREN NAAR TOE MOEST KOMEN, HIJ DRAAGT ALTIJD ZO'N OUD, VERSLETEN PAK!
Z'N DEFTIGSTE KLEREN? HM, DAT ZAL HIJ WEL NIET ZO HEEL ERG LEUK VINDEN!

WIE WEET, HOE LANG ZE DAAR OP ME BLIJVEN WACHTEN! IK MOET PROBEREN HIER ONGEZIEN VANDAAN TE KOMEN... IK BEN NIET VAN PLAN OM EEN NIEUW PAK TE KOPEN!

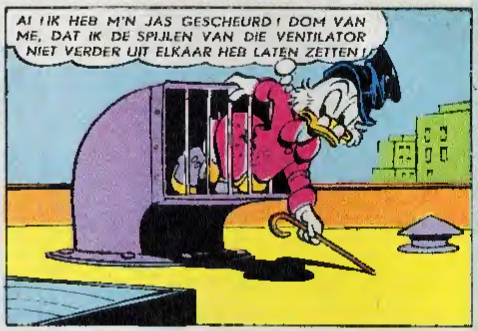
AI! IK HEB M'N JAS GESCHEURD! DOM VAN ME, DAT IK DE SPIJLEN VAN DIE VENTILATOR NIET VERDER UIT ELKAAR HEB LATEN ZETTEN!!

NOU JA, LAAT HET EEN PAAR CENTEN KOSTEN, EEN NIEUW PAK KRIJG JE NIET ONDER DE HONDERD GULDEN! EN HIER OP HET DAK KUNNEN ZE ME TENMINSTE NIET ZIEN!

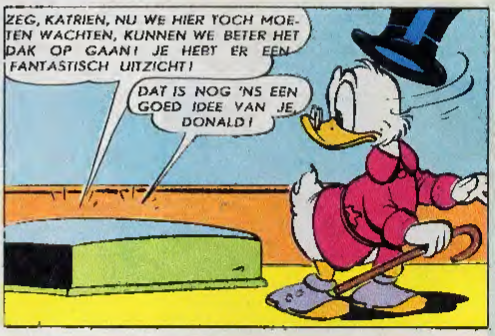
ZEG, KATRIEN, NU WE HIER TOCH MOETEN WACHTEN, KUNNEN WE BETER HET DAK OP GAAN! JE HEBT ER EEN FANTASTISCH UITZICHT!
DAT IS NOG 'NS EEN GOED IDEE VAN JE, DONALD!

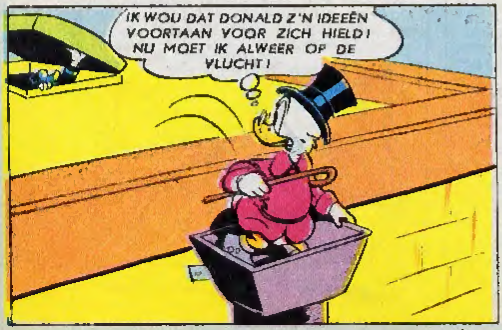
IK WOU DAT DONALD Z'N IDEEËN VOORTAAN VOOR ZICH HIELD! NU MOET IK ALWEER OP DE VLUCHT!

JE VRAAGT JE AF, HOE HET MOGELIJK IS DAT ER ZOVEEL ROET IN ÉÉN ZO'N PIJP KOMT!

HET GAAT ME MINSTENS EEN PAAR GULDEN KOSTEN OM M'N KLEREN WEER SCHOON TE KRIJGEN! ALLES LOOPT OOK TEGEN VANDAAG!

IK KAN ZO TOCH NIET OP STRAAT BLIJVEN LOPEN! STEL JE 'NS VOOR DAT IK IEMAND TEGENKWAM, DIE ME KENT!

O, GELUKKIG! DAAR KOMEN KWIK, KWEK EN KWAK AAN! IK ZAL ZE VRAGEN, OF ZE EVEN NAAR MIJN HUIS WILLEN GAAN, OM ER MIJN DOOR-DE-WEEKSE JAS OP TE HALEN. DAT DOEN ZE VAST WEL!

OEI! OEI!
TANTE KATRIEN IS AL UREN OP ZOEK NAAR OOM DAGOBERT! ZE KAN HEM NERGENS VINDEN!
ALS WIJ HEM ZIEN, MOETEN WE HEM UITNODIGEN VOOR DAT CLUBFEESTJE VAN VANAVOND!

LATEN WE HAAR MAAR EVEN HELPEN. HET LIJKT ME HET VERSTANDIGST DAT WE UIT ELKAAR GAAN EN DAT IEDER VAN ONS EEN DEEL VAN DE STAD NEEMT!
DAT IS EEN GOED IDEE! IK GA NAAR HET WESTEN EN KWEK NAAR HET OOSTEN. MISSCHIEN KUN JIJ PETER HIER BLIJVEN STAAN!

HET REGINT ER OP TE LIJKEN DAT DE HELE STAD NAAR MIJ OP ZOEK IS! RAH!

IK KAN NIET GEWOON WEGLOPEN, WANT DAN ZIET KWAK ME. MAAR IK BEN TOCH OOK NIET VAN PLAN HIER TE WACHTEN TOT HIJ WEG GAAT!

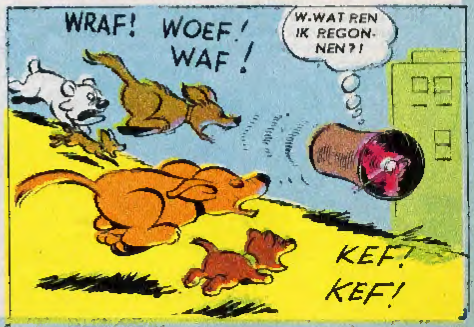
WRAF! WOEF! WAF!
W.WAT BEN IK REGONNEN?!
KEF! KEF!

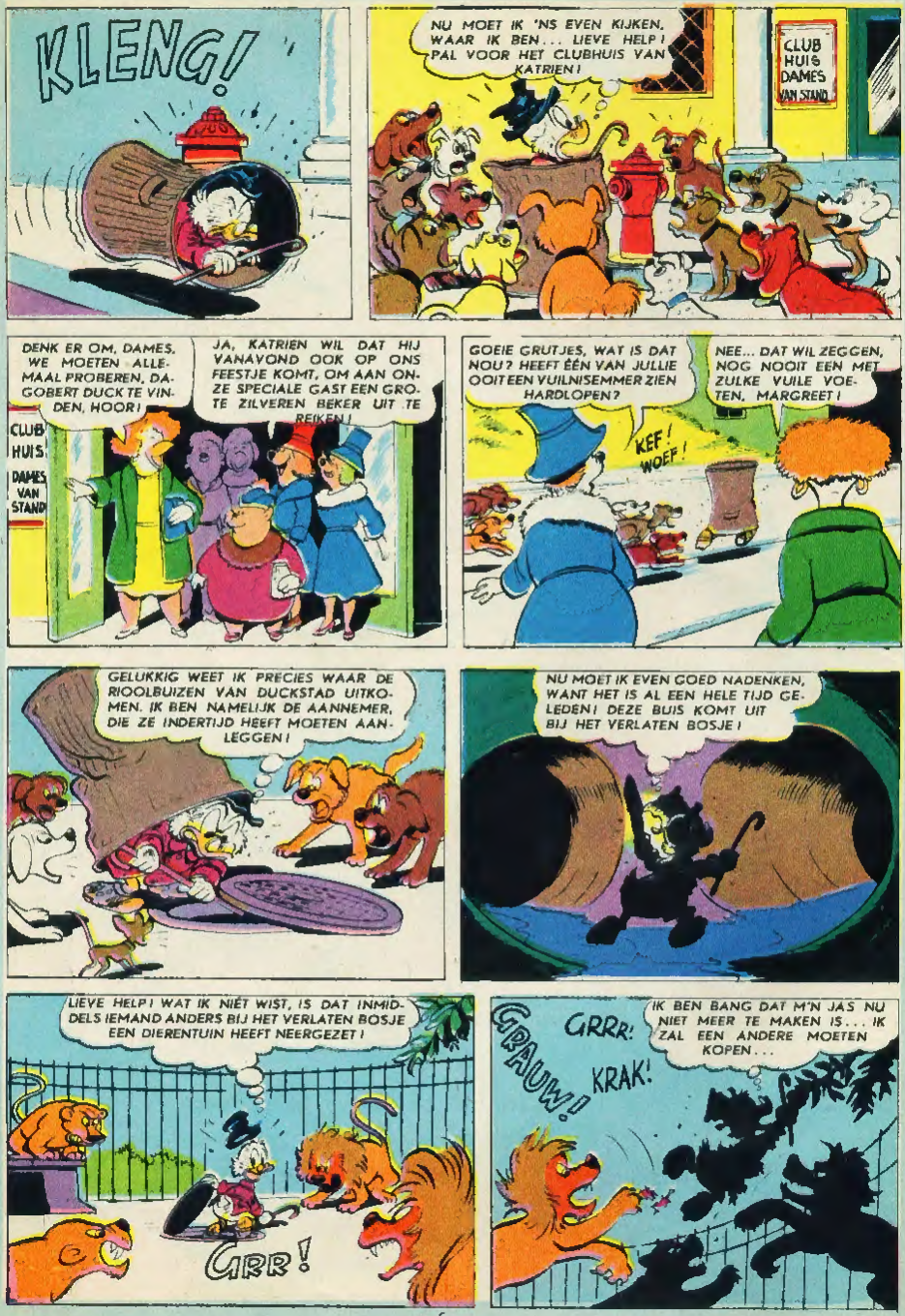
KLENG!
NU MOET IK 'NS EVEN KIJKEN, WAAR IK BEN... LIEVE HELP! PAL VOOR HET CLUBHUIS VAN KATRIEN!
CLUB HUIS DAMES VAN STAND
DENK ER OM, DAMES, WE MOETEN ALLEMAAL PROBEREN, DAGOBERT DUCK TE VINDEN, HOOR!
JA, KATRIEN WIL DAT HIJ VANAVOND OOK OP ONS FEESTJE KOMT, OM AAN ONZE SPECIALE GAST EEN GROTE ZILVEREN BEKER UIT TE REIKEN!
CLUB HUIS DAMES VAN STAND
GOEIE GRUTJES, WAT IS DAT NOU? HEEFT ÉÉN VAN JULLIE OOIT EEN VUILNISEMMER ZIEN HARDLOPEN?
KEF! WOEF!
NEE... DAT WIL ZEGGEN, NOG NOOIT EEN MET ZULKE VUILE VOETEN, MARGREET!
GELUKKIG WEET IK PRECIES WAAR DE RIOOLBUIZEN VAN DUCKSTAD UITKOMEN. IK BEN NAMELIJK DE AANNEMER, DIE ZE INDERTIJD HEEFT MOETEN AANLEGGEN!
NU MOET IK EVEN GOED NADENKEN, WANT HET IS AL EEN HELE TIJD GELEDEN! DEZE BUIS KOMT UIT BIJ HET VERLATEN BOSJE!
LIEVE HELP! WAT IK NIET WIST, IS DAT INMIDDELS IEMAND ANDERS BIJ HET VERLATEN BOSJE EEN DIERENTUIN HEEFT NEERGEZET!
GRR!
GRRR!
GRAUW!
KRAK!
IK BEN BANG DAT M'N JAS NU NIET MEER TE MAKEN IS... IK ZAL EEN ANDERE MOETEN KOPEN...

IK HEB DONALD IN OOM DAGOBERTS KANTOOR ACHTERGELATEN, WAAR HIJ OP HEM ZAL WACHTEN! LAAT IEDEREEN NAAR DE LEEUWENKOOI KOMEN!
DIERENTUIN

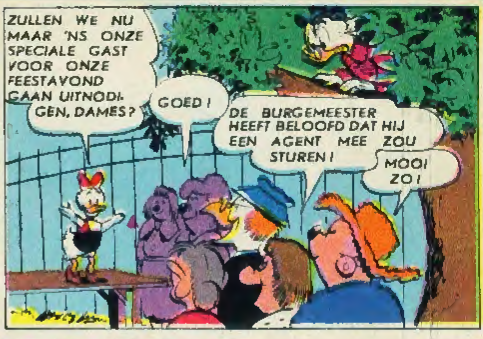
ZULLEN WE NU MAAR 'NS ONZE SPECIALE GAST VOOR ONZE FEESTAVOND GAAN UITNODIGEN, DAMES?
GOED!
DE BURGEMEESTER HEEFT BELOOFD DAT HIJ EEN AGENT MEE ZOU STUREN!
MOOI ZO!

IK MOET ER VOOR ZORGEN DAT IK DE STAD UIT KOM, EN GAUW OOK! DAT FEESTJE VAN HEN BEGINT ME MET DE MINUUT MINDER LEUK TE LIJKEN!

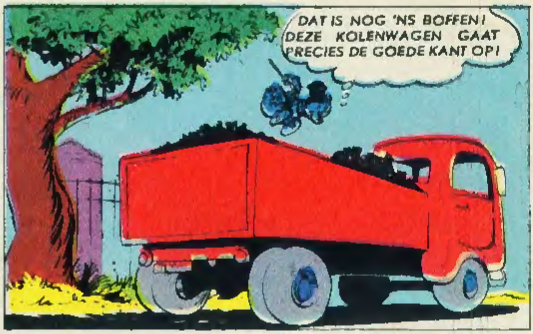
DAT IS NOG 'NS BOFFEN! DEZE KOLENWAGEN GAAT PRECIES DE GOEDE KANT OP!

EN DEZE KOLENTREIN ZAL ME LANGS DE VELIGSTE PLAATS BRENGEN, WAARIK DE EERSTE VIERENTWINTIG UUR KAN VERBERGEN!

HI! HI! EIGENLIJK IS HET WEL GRAPPIG! IK DENK DAT IK DE EERSTE ZWERVER BEN, DIE OOIT ALS VERSTEKELING MET Z'N EIGEN TREIN HEEFT MEEGEREDEN!

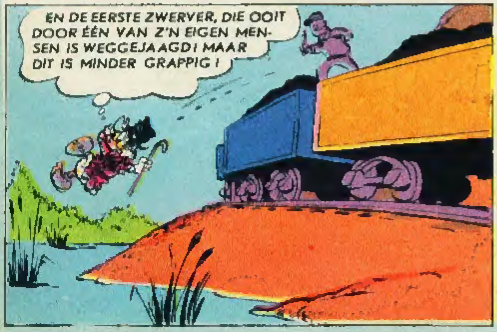
EN DE EERSTE ZWERVER, DIE OOIT DOOR ÉÉN VAN Z'N EIGEN MENSEN IS WEGGEJAAGD! MAAR DIT IS MINDER GRAPPIG!

NOU JA, IK BEN ER NU TOCH BIJNA! DIT IS EEN PLAATS, WAAR GEEN STERVELING AAN ZAL DENKEN, ALS HIJ OP ZOEK IS NAAR DE RIJKSTE DUCK VAN DE HELE WERELD! HI! HI! HI!

HET LANDLOPERS-KAMP AAN DE RAND VAN HET GROTE BOS!

WELKOM, VREEMDELING! HEB JE SOMS TREK IN EEN HEERLIJK GEBRADEN WORSTJE?
NEE, BEDANKT, KNAAP, IK BEN ZO MOE, DAT IK EENVOUDIG NIETS KAN ETEN! IK GA SLAPEN!

NOG GEEN KWARTIER DAARNA...
KIJKT U 'NS, DAMES! DIT PAADJE AF EN DAN KOMT U OP DE PLAATS, WAAR U BESLIST ZO IEMAND ZULT VINDEN, DIE U ZOEKT!
LANDLOPERS KAMP

HEREN, ÉÉNS PER JAAR HOUDEN WIJ EEN FEESTAVOND. JE MET ONZE CLUB, WAARVOOR WIJ DAN ALTIJD ALS EREGAST UITNODIGEN DE HONGERIGSTE, ONGELUKKIGSTE EN ARMSTE ZWERVER, DIE WIJ IN DUCKSTAD KUNNEN VINDEN!

HIJ MAG MET ONS MEEËTEN EN ZAL VANNACHT IN EEN HEERLIJK ZACHT BED SLAPEN! BOVENDIEN KRIJGT HIJ EEN PAK, ZOALS HIJ ER NOG NOOIT EEN GEHAD HEEFT!
NOU, JULLIE HEBBEN HET GEHOORD, MANNEN! WIE VAN JULLIE IS HET HONGERIGST, HET ONGELUKKIGST, HET ARMST. HET...

SJA, DA'S NIET ZO EENVOUDIG! IK DENK WEL DAT DAT HET KLEINE OUWE MANNETJE IS! DAAR ONDER DIE BOOM LIGT HIJ MET DIE VODDEN VAN KLEREN EN AL DIE VLIEGEN OM HEM HEEN!
ZZZZZZ

PRACHTIG! ALS JULLIE HEM VANAVOND OM PRECIES ZEVEN UUR BIJ ONS CLUBHUIS AFLEVEREN, KRIJGEN JULLIE ALLEMAAL EEN TAART! IK HEB ER HIER AL ÉÉN ALS VOORUITBETALING! GOED?

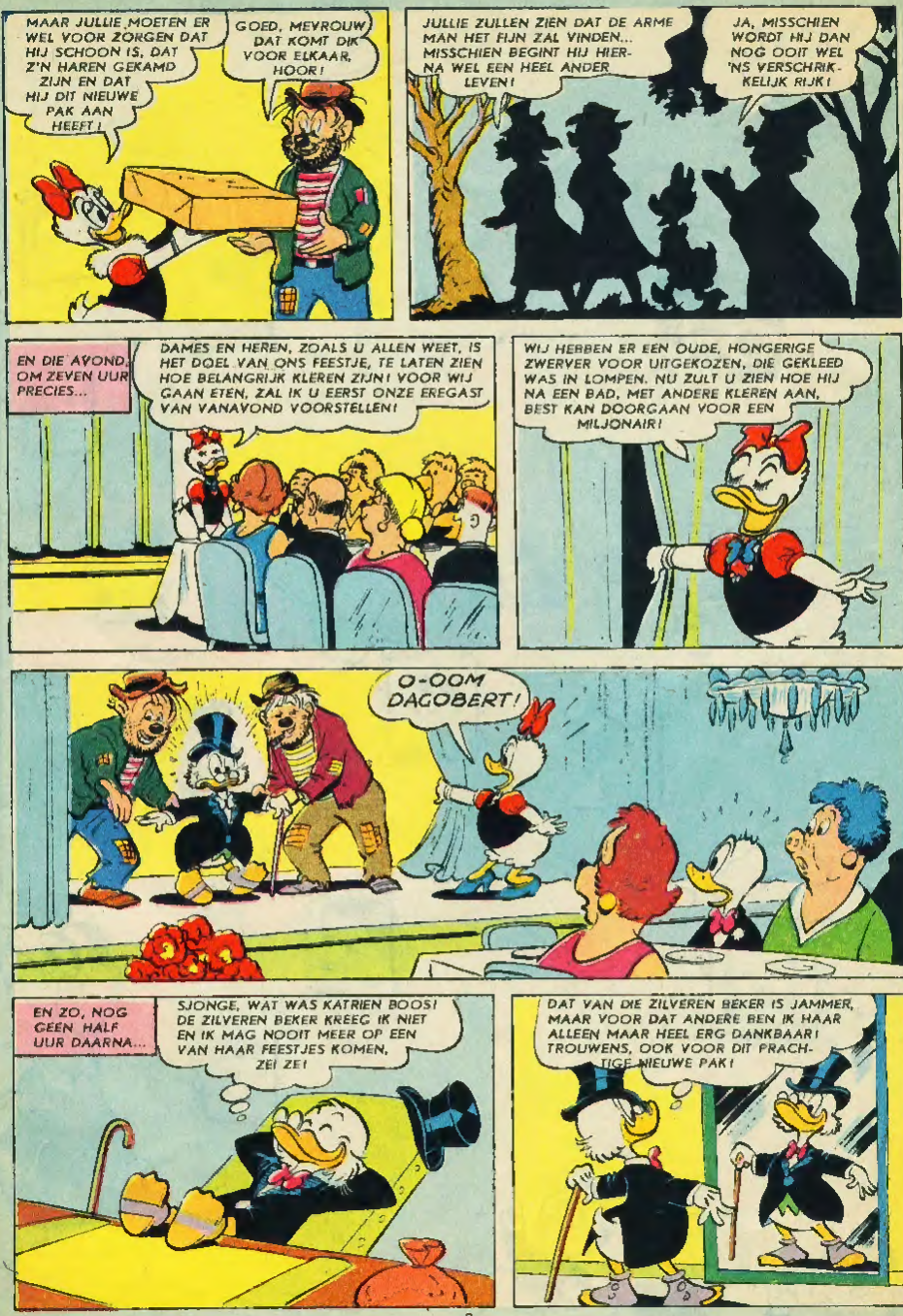
MAAR JULLIE MOETEN ER WEL VOOR ZORGEN DAT HIJ SCHOON IS, DAT Z'N HAREN GEKAMD ZIJN EN DAT HIJ DIT NIEUWE PAK AAN HEEFT!
GOED, MEVROUW DAT KOMT DIK VOOR ELKAAR, HOOR!
JULLIE ZULLEN ZIEN DAT DE ARME MAN HET FIJN ZAL VINDEN... MISSCHIEN BEGINT HIJ HIERNA WEL EEN HEEL ANDER LEVEN!
JA, MISSCHIEN WORDT HIJ DAN NOG OOIT WEL 'NS VERSCHRIKKELIJK RIJK!
EN DIE AVOND, OM ZEVEN UUR PRECIES...
DAMES EN HEREN, ZOALS U ALLEN WEET, IS HET DOEL VAN ONS FEESTJE, TE LATEN ZIEN HOE BELANGRIJK KLEREN ZIJN! VOOR WIJ GAAN ETEN, ZAL IK U EERST ONZE EREGAST VAN VANAVOND VOORSTELLEN!
WIJ HEBBEN ER EEN OUDE, HONGERIGE ZWERVER VOOR UITGEKOZEN, DIE GEKLEED WAS IN LOMPEN. NU ZULT U ZIEN HOE HIJ NA EEN BAD, MET ANDERE KLEREN AAN, BEST KAN DOORGAAN VOOR EEN MILJONAIR!
O-OOM DAGOBERT!
EN ZO, NOG GEEN HALF UUR DAARNA...
SJONGE, WAT WAS KATRIEN BOOS! DE ZILVEREN BEKER KREEG IK NIET EN IK MAG NOOIT MEER OP EEN VAN HAAR FEESTJES KOMEN, ZEI ZE!
DAT VAN DIE ZILVEREN BEKER IS JAMMER, MAAR VOOR DAT ANDERE BEN IK HAAR ALLEEN MAAR HEEL ERG DANKBAAR! TROUWENS, OOK VOOR DIT PRACHTIGE NIEUWE PAK!

HIER ZIJN DE WINNAARS in de kleurwedstrijd

„OPGERUIMD STAAT NETJES"

DE PRACHTIGE PROJECTOR, DIE OP DEZE PAGINA STAAT AFGEBEELD, WERD VOOR HUN SCHOOL GEWONNEN DOOR:

in FRIESLAND: **Cecilia Westerling**, 116 H — MARSSUM

in GRONINGEN: **Swanet Nieboer**, Boterdiep o. z 13 — BEDUM

in DRENTE: **Tinie Mensing**, Nooitgedacht 16 — ROLDE

in OVERIJSSEL: **Bennie ten Tusscher**, Weiemanstr. 14 — BORNE

in GELDERLAND: **Willem van Binsbergen**, Voorstraat 16 ECHTELD

in UTRECHT: **Marian Stigter**, Laan van Binnenrust 29 — ABCOUDE

in NOORD-HOLLAND: **Frans Aurik**, Achterdijk 47 — OUDERKERK a. d. AMSTEL

in ZUID-HOLLAND: **Loes Lubken**, Walvisstraat 5 — GOUDA

in ZEELAND: **Helma Touw**, Piet Heinstraat 2 — MIDDELBURG

in NOORD-BRABANT: **Henny Driessen**, Molenstr. 65 — DEURNE

in LIMBURG: **Stans van Wesel**, Rijksweg N. 300 — SITTARD

Al deze winnaars mogen een keuze maken uit de volgende schitterende prijzen.

ROLSCHAATSEN
ELEKTRISCHE TREIN
FIETS
FOTOTOESTEL
FILMSTRIPPROJECTOR
BOUWDOOS
AUTOPED
DRAAGBARE RADIO
KAMPEERTENTJE

Het zal sommigen moeilijk vallen, een beslissing te nemen, maar als zy een keuze hebben gedaan, laten zy die dan op een BRIEFKAART kenbaar maken aan
DE GEILLUSTREERDE PERS N.V. Jeugdredactie, Stadhouderskade 85, AMSTERDAM

WIJ FELICITEREN ALLE WINNAARS VAN GANSER HARTE!

DE OVERIGE WINNAARS ZIJN:

in FRIESLAND: **Jannette Werkhaven**, Harmensystraat 5, Sneek en **Pieter da Boer**, Tjerkebuorren 3, Winsum, in GRONINGEN: **Klaas Jan da Groot**, Buitensingel 19, Nieuwolda en **Margaretha Beers**, Ripperdastraat 25, Appingedam, in DRENTE: **Jan da Laauw**, Bathingerweg 5, Dwingeloo en **Wina Luis**, Burgem Gaarlandtlaan 3, Grass-Nijveen, in OVERIJSSEL **Regina Stoaker**, Nicolaas Beetsstraat 12, Zwolle en **Geert Brink**, Hoofdweg R 114, De Krim, In GELDERLAND: **Jimmy Hooymayers**, Hortensiastraat 33, Barnevald en **Annamaria Kersten**, Stationsweg 35, Groesbeek, in UTRECHT: **Irma Latervaer**, Omloop 35bis, Utrecht en **Janny de Greef**, Pijnenburg 8, (Post) Soest, in NOORD-HOLLAND: **Frans Habes**, Herengracht 249², Amsterdam en **Ansje Damen**, 1e Atjehstraat 69, Amsterdam; in ZUID-HOLLAND: **Marja van Drunen**, Pernissermollanweg 7, Pernis en **Mary Graenevald**, West-Havenkade 103, Vlaardingen; in ZEELAND: **Addie Paley**, Kerkstraat 29, Wolphaartsdijk en **Ka van Vaardegem**, Koudorpstraat 11, Westkapelle, in NOORD-BRABANT: **Pieter Kühne**, Marialaan 23a, Reusel en **Dickey Nicolai**, Wethouder Ebbenlaan 95, Helmond, in LIMBURG: **Harry Cloats**, Theresiastraat 11, Elnighausen en **Kitty v. Deijk**, Paus Leo XIII plein, Maastricht

WALT DISNEYS

BONGO

ALS SCHERPTAND SLAAPT ZIET HIJ ER ONSCHULDIG EN ONGEVAARLIJK UIT HÉ?

JA, MAAR OWEE ALS HIJ WAKKER WORDT. PAS DAN OP!

EN IK GELOOF DAT HIJ ELK OGENBLIK WAKKER KAN WORDEN! HIJ SNURKT ONREGELMATIG EN HIJ TREKT MET Z'N TENEN! WE KUNNEN BETER WEGGAAN!

GRR! GRR!

ACH WAT IS DAT TOCH VERVELEND! ALTIJD ALS SCHERPTAND WAKKER IS, IS HET MET ONZE RUST GEDAAN! DAN HEBBEN WIJ GEWOON GEEN LEVEN!

HÉ, KIJK EENS, DAAR LIGT EEN BOEK NAAST HEM! DAAR HEEFT HIJ ZEKER UIT GELEZEN VOOR HIJ GING SLAPEN! WAT VOOR EEN BOEK ZOU DAT ZIJN?

GRRU!

ASJEMENOU, ZEG! WIE HAD DAT OOIT GEDACHT! SPROOKJES UIT ALLE LANDEN!

GRRU!

SPROOKJES UIT ALLE LANDEN

O, DIE KEN IK! DAAR GEBEUREN HEEL AKELIGE DINGEN IN! IK WERD ER ALTIJD BANG VAN!

O JA! IS DAT ZO? DAN MOET IK ZE OOK EENS LEZEN, ZEG!

MAAR BONGO, HOE KOM JE DAAR NU BIJ? JE WILT DIE SPROOKJES TOCH ZEKER NIET NU GAAN LEZEN? BEDENK LIEVER EEN LIST, HOE WIJ VAN HEM AF KUNNEN KOMEN, ALS HIJ STRAKS WAKKER GEWORDEN IS!

DAAR BEN IK JUIST MEE BEZIG! EN DIT SPROOKJE HIER BRENGT ME JUIST OP EEN GOED IDEE! IK HEB EEN MOOI PLANNETJE BEDACHT, JONGENS!

GRR

BEDOEL JE SOMS DAT VERHAALTJE OVER DIE GRIEZELIGE DRAAK, BONGO?
PRECIES! ALS SCHERPTAND STRAKS WAKKER WORDT EN HIJ ONTDEKT EEN DRAAK VLAK VOOR ZIJN HOL, DAN MAAKT HIJ ZICH GAUW UIT DE VOETEN!
ALLES GOED EN WEL, MAAR JE WEET TOCH WEL DAT ER GEEN DRAKEN MEER BESTAAN!
NEE, DRAKEN BESTAAN NIET MEER. MAAR DE SPOREN DIE ZE HEBBEN ACHTERGELATEN, WEL! LET MAAR EENS OP!
WAT BEN JE DAAR NU AAN HET DOEN?
BOMBS!
ASJEBLIEFT! HET VOETSPOOR VAN EEN DRAAK!
HIHI! NET ECHT!
MAAK ER NOG EENS WAT MEER ZO, BONGO!
MOO! ZO! DAT ZIET ER PRACHTIG UIT! EN ALS DE BEVER NU UIT DE BOMEN HIER WAT STUKKEN WEGKNAAGT LIJKT HET NET, OF DE DRAAK ER MET ZIJN GROTE STAART LANGSGESTREKEN HEEFT!
VLUG, VLUG! OPSCHIETEN! SCHERPTAND BEGINT WAKKER TE WORDEN HIJ IS AL OPGEHOUDEN MET SNURKEN!! VLUG! VLUG!
EVEN LATER
HELP! REDDE WIE ZICH REDDEN KAN!
(GEEUW!) AOAO-AOAOAO! WAT MAAKT DAT KLEINE VOLKJE EEN DRUK TE! EN ALLEEN MAAR OMDAT IK WAKKER BEN! HIHI!
HÉ, WAT NOU? ZE LOPEN NIET WEG, MAAR KOMEN NAAR ME TOE!
ER IS EEN GROTE DRAAK IN DE BUURT, SCHERPTAND! MAAK DAT JE WEG KOMT. VLUG!
NET ZO EEN ALS IN HET SPROOKJES-BOEK BESCHREVEN WORDT!

MAAK ME NIKS WIJS! DRAKEN BE-STAAN NIET!
O NEE? KIJK DAN MAAR EENS NAAR DE SPOREN DIE HIJ NIER HEEFT ACHTERGELA-TEN, DAN ZAL JE 'T WÉL MOETEN GELOVEN!
HELP! WACHT OP MEI HELP!
NAHAHA! SCHERPTAND GAAT ER FIJN VANDOOR! EINDELIJK WORDEN WE VAN DIE GROTE BULLE BAK VERLOST EN KOMT ER RUST!
HOE!!
AU!
HET IS M'N EIGEN SCHULD! HAD IK MAAR BETER MOETEN UITKIJKEN WAAR IK FIETSTE!
HEE!
NOE KOMT HET DAT HIER MAAR ÉÉN VOETSPOOR VAN DE DRAAK IS, ZO VER WEG VAN DE ANDERE? VERTEL ME DAT 'NS EVEN, ALS JE KUNT!
MISSCHIEN HEEFT DE DRAAK WEL OP ÉÉN POOT GEHINKELDE PINKELDI WIE WEET!
ZO... NOU, IK GELOOF VEEL EERDER DAT HET SPOOR VAN DE DRAKEPO TEN OP DEZE MANIER GEMAAKT IS, REKEL!
AU!
AU!
AU!
ZO! EN NU VOLG IK JOUW VOETSPO-REN TOT AAN JE HOL EN DAN SMUL IK LEKKER JOUW VOOR-RAAD VOEDSEL OP. ON-DEUGENDE BEERTJES MOE-TEN DEZE STREKEN MAAR EENS AFLEREN!
ACH... M-MAG HET K-KLEINE D DRAAKJE NIET ZELF NAAR HUIS GAAN?
DAAR IS JE HOL! EN NU ZAL IK EENS EVEN FIJN AL JOUW
LIEVE HELP! KIJK DAAR EENS, SCHERP-TAND!

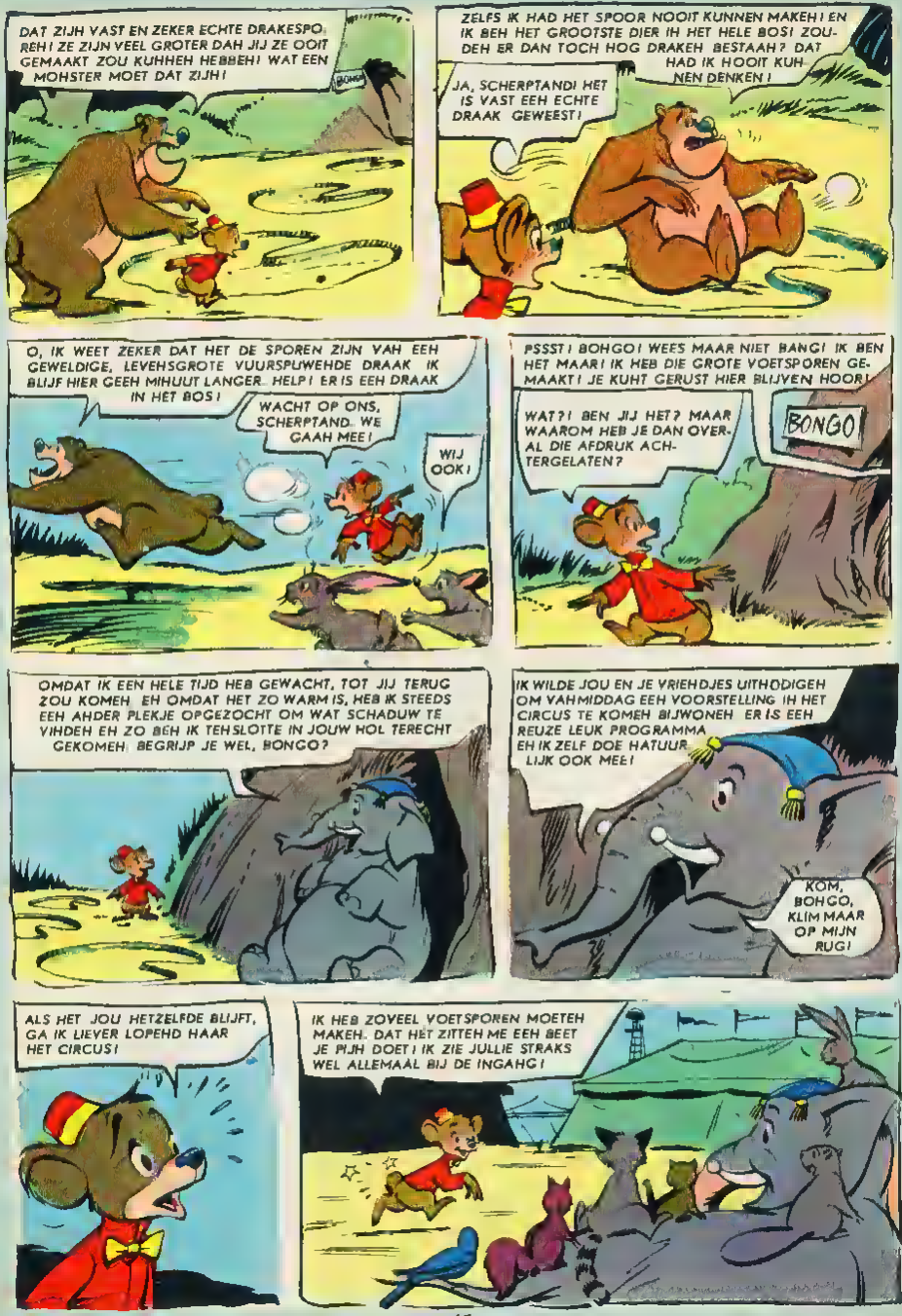
DAT ZIJH VAST EN ZEKER ECHTE DRAKESPO-REH! ZE ZIJN VEEL GROTER DAH JIJ ZE OOIT GEMAAKT ZOU KUHNEH HEBBEH! WAT EEN MOHSTER MOET DAT ZIJH!
BONGO
ZELFS IK HAD HET SPOOR NOOIT KUNNEN MAKEH! EN IK BEH HET GROOTSTE DIER IH HET HELE BOS! ZOU-DEH ER DAN TOCH HOG DRAKEH BESTAAH? DAT HAD IK HOOIT KUH-NEN DENKEN!
JA, SCHERPTANDI HET IS VAST EEH ECHTE DRAAK GEWEEST!
O, IK WEET ZEKER DAT HET DE SPOREN ZIJN VAH EEH GEWELDIGE, LEVEHSGROTE VUURSPUWEHDE DRAAK IK BLIJF HIER GEEH MIHUUT LANGER. HELP! ER IS EEH DRAAK IN HET BOS!
WACHT OP ONS, SCHERPTAND. WE GAAH MEE!
WIJ OOK!
PSSST! BOHGO! WEES MAAR NIET BANG! IK BEN HET MAAR! IK HEB DIE GROTE VOETSPOREN GE-MAAKT! JE KUHT GERUST HIER BLIJVEH HOOR!
WAT?! BEN JIJ HET? MAAR WAAROM HEB JE DAN OVER-AL DIE AFDRUK ACH-TERGELATEN?
BONGO
OMDAT IK EEN HELE TIJD HEB GEWACHT, TOT JIJ TERUG ZOU KOMEH. EH OMDAT HET ZO WARM IS, HEB IK STEEDS EEH AHDER PLEKJE OPGEZOCHT OM WAT SCHADUW TE VIHDEH EH ZO BEH IK TEHSLOTTE IN JOUW HOL TERECHT GEKOMEH. BEGRIJP JE WEL, BONGO?
IK WILDE JOU EN JE VRIEHDJES UITHODIGEH OM VAHMIDDAG EEH VOORSTELLING IH HET CIRCUS TE KOMEH BIJWONEH. ER IS EEH REUZE LEUK PROGRAMMA EH IK ZELF DOE HATUUR-LIJK OOK MEE!
KOM, BOHGO, KLIM MAAR OP MIJN RUG!
ALS HET JOU HETZELFDE BLIJFT, GA IK LIEVER LOPEHD HAAR HET CIRCUS!
IK HEB ZOVEEL VOETSPOREN MOETEH MAKEH. DAT HET ZITTEH ME EEH BEET JE MJH DOET! IK ZIE JULLIE STRAKS WEL ALLEMAAL BIJ DE INGAHG!

PIPO en de GELUKSVOGEL

Boven: „Aai-aai!" zegt Siman, „ik snap het! Maar het zal niet meevallen om van een echte geluksvogel te winnen!" Onder: „Dit is ons sportpaleis!" zegt de man.

Pipo heeft van een oude goochelaar, Miriardo, een wonderei gekregen, waar een geluksvogel uitkomt. De spion Siman O Zemel doet een paar maal vergeefse moeite om die vogel van Pipo af te pakken. Hij maakt echter kennis met een in het zwart gekleede man de Vleermuis, een neef van de oude goochelaar, die vreselijk jaloers is, omdat zijn oom de geluksvogel aan Pipo en niet aan hem heeft gegeven. En hij weet, wat de manier is om de geluksvogel in handen te krijgen.

DE EERSTE WEDSTRIJD

„JE moet hat me toch nog eens uitleggen, meneer," zegt Simon O.Zemel tegen de man die zich „De Vleermuis" noemt. „Waarom is het niet genoeg om die dure vogel gewoon van Pipo af te pakkan? Waarom brengt hij je dan geen geluk?"

De Vleermuis schuift zijn boad dieper over zijn ogen en kijkt rond in het cethuisje. „Niemand mag het horen," zegt hij „Ik zal het nog een keer uitleggen. Mijn ouwe oom Miriardo heeft de geluksvogel weggegeven! Aan die clown. Eens gegeven, blijft gegeven! Als je hem steelt, vliegt hij terug naar Pipo. Maar als die clown de vogel gebruiken gaat, om een wedstrijd te winnen bijvoorbeeld, en wij verslaan hem, dan is de vogel van ons en dan blijft hij bij ons!"

„Aai-aai," zegt Simon, „dat is fraai, ik begin het te snappen! Die vogel kan niet tegen z'n verlies, wie het van hem wint is gelijk zijn baas! Ah, maar het zal niet meevallen om het te winnen van een echte geluksvogel!"

„Hou op, Felicio!" raept Pipo. „Hihihi! Ik kan niet tegen kietelen!"

EEN RAAR MAAR WAAR AVONTUUR VAN PIPO DE CLOWN

door WIM MEULDIJK

De Vleermuis zegt, dat ze het toch proberen moeten, want het is de moeite dubbel en dwars waard Hij geeft Simon plechtig een hand, ze belovan elkaar dat ze door dik en dun zullen gaan in de komende strijd en dan verlaten ze het eethuisje en stappen op de motorfiets. Hun eerste doel is het huisje van Felicio.

PIPO trekt de daur van 't huisje van Felicio achter zich dicht en hangt een bordje aan de deurknop „Vertrokken" staat er op „Niet thuis wegens afwezigheid!" Dat is duidelijke taal en het is waar ook, want Pipo is de laatste van een hele rij Voorop gaat Mammaloe met aen koffertje, dan Petra met een tas en vervolgens Felicio met weer ean koffertje De woonwagen laten ze staan, het ezeltje Nononono wordt zo lang door de buurman verzorgd, het kan niet mee naar de grote stad, want daar zou het maar in de weg lopen tijdens het spitsuur Op een rijtje lopen onze vrienden de landweg af naar het dorpje Pipo draagt de geluksvogel en hij zingt
Het is een vrolijk gezelschap op 'n prettig uitstapje En bovendien zijn er grote dagen in het vooruitzicht „Ik ben de eerste clown in de geschiedenis, die sportheld wordt," denkt Pipo „Dat is toch wel een verrassende gebeurtenis!"

Ze zijn precies op tijd op het stationnetje om in de grote trein te kunnen stappen, die daar eenmaal per dag stopt! Met een machtig gedaver laat de trein het dorpje achter zich, de stalen wielen denderen over de ijzeren rails, de grote stad en het avontuur tegemoet!

DE motor, met de Vleermuis aan het stuur en Simon O Zemel met dichtgeknepen ogen achterop, rijdt pijlsnel langs de bomen van de straatweg Simon hoort ze voorbij flitsen en hij zou wel willen gillen van angst over de snelheid, maar hij wil óók graag een flinke splon lijken en daarom klemt hij zijn lippen op elkaar Ze gaan een paar weggetjes links en rechts in en dan remt de Vleermuis en staat de motor dampend stil voor het huisje van Felicio „Het is stil!" roapt Simon, die nu weer moed krijgt „Ze slapen nog! Dat is fijn, we zullen ze verrassen, de luilakken! He, wat hangt daar voor een bordje? Is de deur nat en geverfd?" De Vleermuis zet zijn leesbril op en Simon komt dichterbij Ze lezen het bordje en kijken elkaar dan verbeten aan! „Niet thuis wegens afwezigheid!" jammert Simon. „Dat is brutaal! Ze kunnan niet eens behoorlijk wachten, oh-oh, wat een manieren! Wat doen we nou?" De Vleermuis jammert niet, hij verdwijnt om een hoekje en hij laat Simon aven alleen. Maar binnan twee minuten is hij waer terug „Ik hab het aan de buurman gevraagd," gromt de slimme goochelaar „Hij wist waar ze naar toe waren! Ze zijn naar de atad, naar de Grote Sportspelen! Kom mee!"

DE hele stad is versierd, dat is het eerste wal Pipo, Mammaloe, en Felicio opvalt, als hun trein het station binnenloopt Iedereen is opgewonden over de Grote Sportspelen, maar toch gaat 't leven ook gewoon door Dat merkt Petra, want op het perron staat tante Anouska van de kermis Petra zal met haar meegaan om bij haar te logeren, want sportspelen duren lang en kinderen moeten naar school' Een sportieve meneer komt op Pipo af „Bent u Pipo?" roept hij „Ik ben van de organisatie ven de Grote Sportapelen, zoals u aen mijn pet ziet Wij hebben uw brief ontvangen en wij willen u gaarne een kans geven! Komt u maar mee, deze kant uit!" Het klinkt allemaal arg vreemd, maar Pipo en zijn vrienden volgen de meneer en stappen in een grote auto „Maak je geen zorgen, Mammaloe," zegt Pipo, „ik heb weleena gelezen over geheimzinnige krachten in de sport Deze meneer is er zeker eentje, zo'n kracbt!"
De auto stopt bij het grote stadion „Kijk eans hier, meneer Pipo," roept de man, „dit is ons sportpaleis! U bent net op tijd voor de start!" Pipo wil vragen over welke start voor wat voor soort wedstrijd, maar de sportmeneer praat aan één stuk door en neemt Pipo en Felicio mee naar de kleedkamer, terwijl Mammaloe een ereplaatsje krijgt op de tjokvolle tribune In de kleedkamer moet Pipo zijn jasje uitdoen en op een harde bank gaan liggen „U moet gemasseerd worden," zegt de sportmeneer „Uw spieren moeten losgemaakt worden, zo boort dat!"
„Sapperdeflap, meneertje," zegt Pipo, „je moet mijn spieren vast laten zitten, boor, ik ben erg aan ze gehecht!"
„U begrijpt het verkeerd," legt de sportmenaer uit „U moet straks soepel kunnen draaien! Fit moet u zijn!" De masseur is nergens te vinden, maar Felicio zegt, dat bij goed kan kneden, hij heeft weleens in een bakkerij gewerkt Pipo kronkelt van pret „Hou op, Felicio!" roept hij „Hihi, ik kan niet tegen kietelen! Haha, oh, wat is hat mal om sportsman te zijn Haha!"

Volgende week: DE KNOOP EN DE VLEERMUIS

Knabbel en Babbel
NA, DIE KNABBEL EN BABBEL! KIJK 'NS, JONGENS, HIER HEB IK EEN NOOTJE VOOR JULLIE! NU NU!
WA OEW! IK IK DACHT ECHT EVEN DAT HIJ NET VRIENDELIJK BEDOELDE DIT KEER, KNABBEL!
ZO LANGZAMERHAND MOEST JE TOCH WETEN DAT HIJ NOOIT IETS VRIENDELIJK BEDOELT!
WOK!
HU! NU HEBBEN JULLIE NU AL GENOEG VAN HET SPELLETJE?
ZOUDEN WE IN ONS HOL NIET VEILIG VOOR 'M ZIJN?
IK WEET 'T NIET— LATEN WE HET IN IEDER GEVAL HOPEN!
EEN LEKKER LUCHTIG HOLLETJE HEBBEN JULLIE, JONGENS! ZAL IK HET EENS NOG LUCHTIGER VOOR JE MAKEN?
HUF!
PUF!
PUF!
KNABBEL EN BABBEL
NEE NOU OPE! KUN JE WEL? ALS JE NIET GAUW WEGGAAT EN ONS MET RUST LAAT, DAN ROEPEN WE ONZE GROTE, STERKE BROER, HOOR!
HOESJ!
TOOST WEST THUIS BEST
POEF!

JULLIE GROTE, STERKE BROER? HA! ROEP HEM MAAR GAUW! IK ZAL HEEL GRAAG Z'N HAND SCHUDDEN!
KNABBEL EN BABBEL

EN Z'N ARM .. EN Z'N BEEN EN Z'N HOOFD! IK ZAL HEM HELEMAAL SCHUDDEN!!
O JA?!

HIJ IS HET STERKSTE BEEST DAT IK KEN! ZELFS EEN BEER KAN NIET EENS TEGEN HEM OP
NOU, VOORUIT! ROEP HEM DAN!

JA, GA HEM MAAR EVEN HALEN, BABBEL, DE WOLF HEEFT WEL EEN LESJE NODIG! ZEG, WACHT 'NS EVEN! IK WIST NIET EENS DAT WIJ EEN GROTE BROER HADDEN!
DIE HEBBEN WE OOK NIET...

IK ZEI 'T ALLEEN MAAR, OM DIE BOZE WOLF TE LATEN SCHRIKKEN!
WAT?! LIEVE HELP! MAAR DAT IS EEN RAMP, BABBEL!

REKEN MAAR DAT DE BOZE WOLF ONS HELEMAAL NIET MEER MET RUST LAAT, ALS WE NIET HEEL GAUW MET EEN STERKE GROTE BROER AAN KOMEN ZETTEN!
GOEIE GRUTJES! D DAAR HEB IK ECHT N-NIET AAN GED DACHT

NOU, DAN MOESTEN WE ONS BOELTJE MAAR INPAKKEN EN ERGENS ANDERS NAAR TOE GAAN!
DAT HEBBEN WE AL 'NS EERDER GEPROBEERD WEET JE NOG?
OOST WEST THUIS BEST

WE HEBBEN EEN HELE DAG GELOPEN, OM VER WEG TE KOMEN!

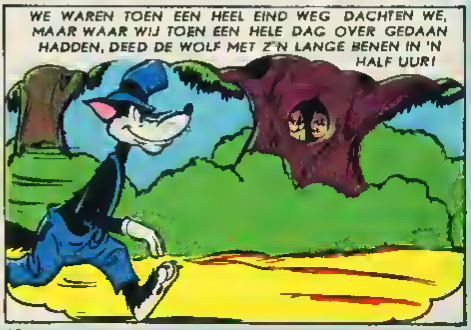
WE WAREN TOEN EEN HEEL EIND WEG DACHTEN WE, MAAR WAAR WIJ TOEN EEN HELE DAG OVER GEDAAN HADDEN, DEED DE WOLF MET Z'N LANGE BENEN IN 'N HALF UUR!

WE KUNNEN DUS NIET WEGLOPEN... WE KUNNEN OOK NIET TEGEN DE WOLF OP!! WE KUNNEN ONZE STERKE GROTE BROER ER NIET BIJ HALEN! LIEVE HELP, WAT EEN NARIGHEID!
HM, MISSCHIEN IS ÉÉN VAN DIE DINGEN TOCH NIET ZO ONMOGELIJK
ZEG, DA'S EEN IDEE! WE ZOUDEN DE STREKEN VAN DE BOZE WOLF LEUK KUNNEN GAAN VINDEN, KNABBEL!
NEE IK HEB 'N VEEL BETER PLAN! IK GA NET DOEN, OF IK ONZE STERKE GROTE BROER BEN!
JA MAAR, LUISTER NS JIJ BEN NET ZO STERK ALS ..ALS EEN MUG!
NOU EEN BÉÉTJE STERKER BEN IK WEL! MAAR ALS JIJ ME HELPT, KUNNEN WE DE WOLF MISSCHIEN WEL BEETNEMEN!
EN NIET LANG DAARNA
WOP! WOP!
MMMM! VERRUKKELIJKE HONING! UH? ZWARE VOETSTAPPEN!?
MOET JE TOCH ZIEN! HET IS MAAR ZO'N KLEIN BEESTJE!
IK ZOU DAT „MAAR" ER AFLATEN ALS JE OVER MIJ SPREEKT! IK BEN DE STERKE GROTE BROER VAN KNABBEL EN BABBEL, WEET JE!
WOP! WOP!
WOP!
HÉ, HOE KAN DAT NOU? HOE KOMT HET, DAT IK JE EEN VOETSTAP HOOR MAKEN, TERWIJL JE NIET EENS AAN 'T LOPEN BENT?! NOU VERTEL NS?
AI, WAT DOM VAN ME! DAT LAATSTE ROTS BLOK HAD IK NIET IN DE DROGE SLOOT MOGEN GOOIEN!
EH DAT WAS EEN ECHO! JE HEBT HIER EEN HEEL MOOIE ECHO! WACHT MAAR 'NS EVENTJES

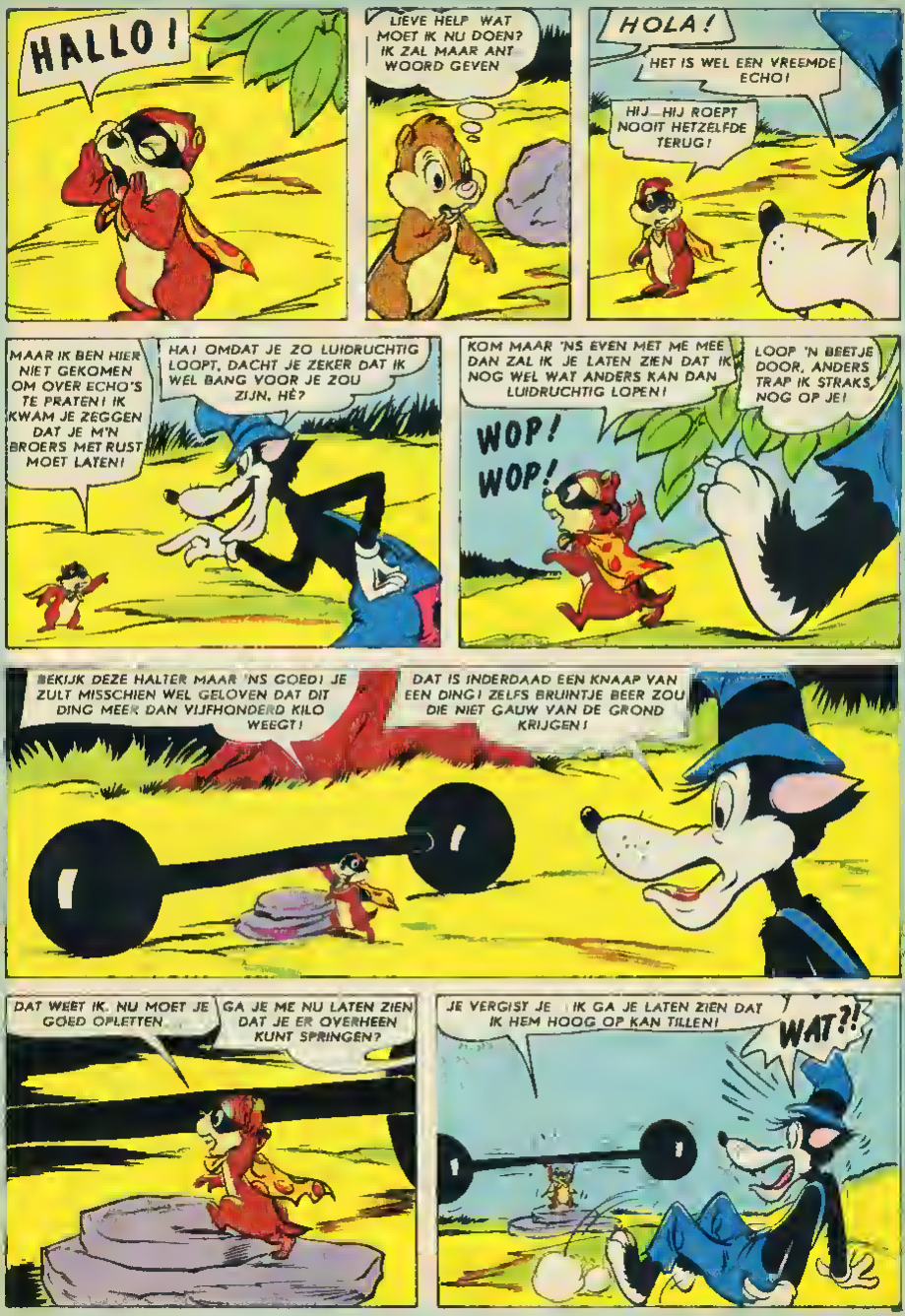
HALLO!
LIEVE HELP WAT MOET IK NU DOEN? IK ZAL MAAR ANT WOORD GEVEN
HOLA!
HET IS WEL EEN VREEMDE ECHO!
HIJ_HIJ ROEPT NOOIT HETZELFDE TERUG!
MAAR IK BEN HIER NIET GEKOMEN OM OVER ECHO'S TE PRATEN! IK KWAM JE ZEGGEN DAT JE M'N BROERS MET RUST MOET LATEN!
HA! OMDAT JE ZO LUIDRUCHTIG LOOPT, DACHT JE ZEKER DAT IK WEL BANG VOOR JE ZOU ZIJN, HÈ?
KOM MAAR 'NS EVEN MET ME MEE DAN ZAL IK JE LATEN ZIEN DAT IK NOG WEL WAT ANDERS KAN DAN LUIDRUCHTIG LOPEN!
LOOP 'N BEETJE DOOR, ANDERS TRAP IK STRAKS NOG OP JE!
WOP!
WOP!
BEKIJK DEZE HALTER MAAR 'NS GOED! JE ZULT MISSCHIEN WEL GELOVEN DAT DIT DING MEER DAN VIJFHONDERD KILO WEEGT!
DAT IS INDERDAAD EEN KNAAP VAN EEN DING! ZELFS BRUINTJE BEER ZOU DIE NIET GAUW VAN DE GROND KRIJGEN!
DAT WEET IK. NU MOET JE GOED OPLETTEN...
GA JE ME NU LATEN ZIEN DAT JE ER OVERHEEN KUNT SPRINGEN?
JE VERGIST JE ... IK GA JE LATEN ZIEN DAT IK HEM HOOG OP KAN TILLEN!
WAT?!

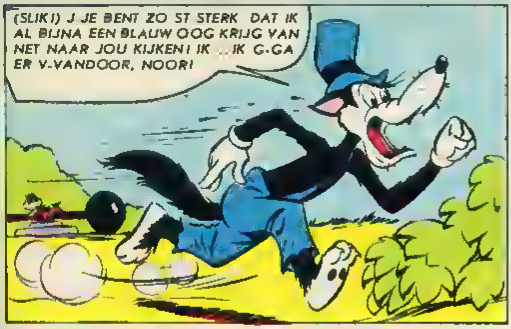

DE GROTE BOZE WOLF IS ER ALS EEN NAAS VANDOOR GEGAAN, MAAR IN Z'N ANGST ZIET NIJ 'N ROTSBLOK NIET EN STRUIKELT...

IK MOEST ER MAAR EENS EVEN BIJ GAAN ZITTEN, MIS SCHIEN HELPT DAT IK KAN ALTIJD VEEL BETER DENKEN ALS IK ZIT!

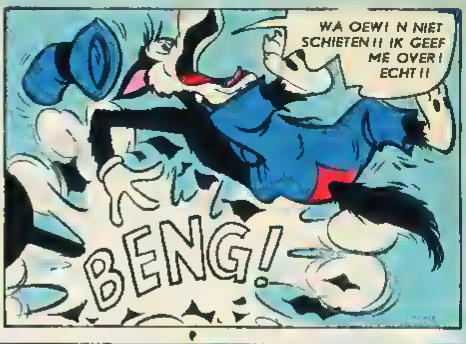
WA OEW! N NIET SCHIETEN!! IK GEEF ME OVER! ECHT!!
BENG!

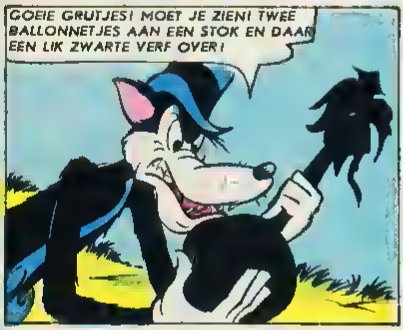
GOEIE GRUTJES! MOET JE ZIEN! TWEE BALLONNETJES AAN EEN STOK EN DAAR EEN LIK ZWARTE VERF OVER!

HÉ, STERKE GROTE BROER! WAAR ZIT JE! KOM 'NS VOOR DE DAG, JIJ!
OEI! HIJ IS TOCH NIET ZO DOM ALS HIJ ER UITZIET!
WEG!

NEE, NIET NAAR ONS HOLLETJE! DAAR GAAT HIJ NATUURLIJK HET EERST ZOEKEN! LATEN WE DEZE KANT MAAR OPGAAN!
JA MAAR... DEZE KANT IS DE VERKEERDE KANT, KNABBEL!

KIJK! HET HUIS VAN DE WOLF!
DAT WEET IK WEL! HET IS DE ENIGE PLAATS WAAR HIJ ONS NOOIT ZOU ZOEKEN!

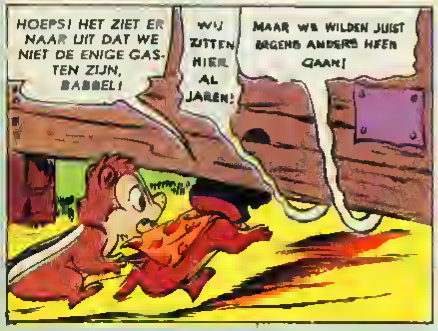
HOEPS! HET ZIET ER NAAR UIT DAT WE NIET DE ENIGE GASTEN ZIJN, BABBEL!
WIJ ZITTEN HIER AL JAREN!
MAAR WE WILDEN JUIST ERGENS ANDERS HEEN GAAN!

BEDOELEN JULLIE
JA NATUURLIJK! WAT ANDERS?

IK KRIJG OPEENS 'N PRACHT VAN 'N IDEE! ALS JULLIE ONS WILLEN HELPEN KUNNEN WE DE WOLF EEN LESJE GEVEN!

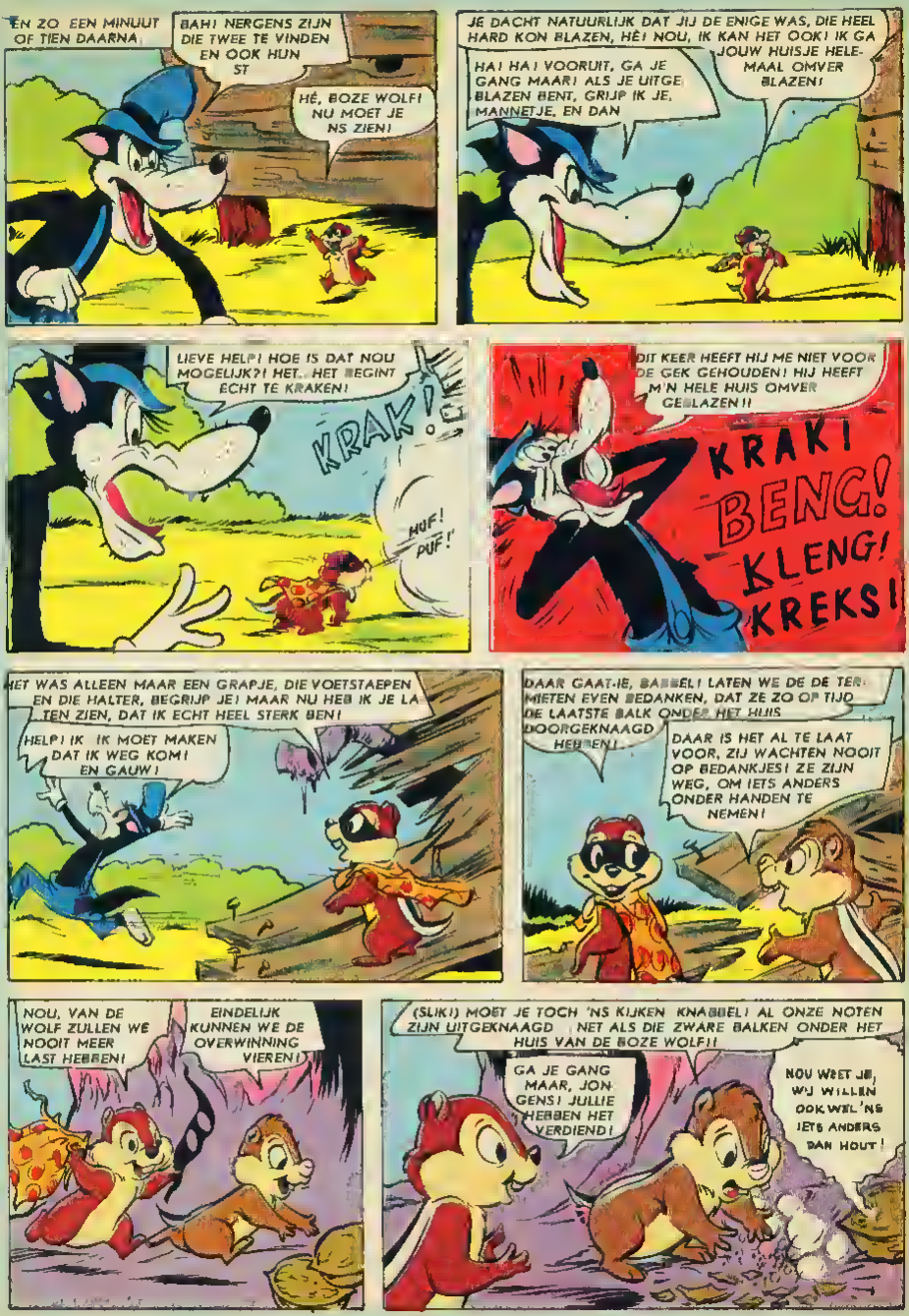
EN ZO EEN MINUUT OF TIEN DAARNA:
BAH! NERGENS ZIJN DIE TWEE TE VINDEN EN OOK HUN ST
HÉ, BOZE WOLF! NU MOET JE NS ZIEN!
JE DACHT NATUURLIJK DAT JIJ DE ENIGE WAS, DIE HEEL HARD KON BLAZEN, HÈ! NOU, IK KAN HET OOK! IK GA JOUW HUISJE HELE-MAAL OMVER BLAZEN!
HA! HA! VOORUIT, GA JE GANG MAAR! ALS JE UITGE BLAZEN BENT, GRIJP IK JE, MANNETJE, EN DAN
LIEVE HELP! HOE IS DAT NOU MOGELIJK?! HET.. HET BEGINT ECHT TE KRAKEN!
KRAK!
HUF! PUF!
DIT KEER HEEFT HIJ ME NIET VOOR DE GEK GEHOUDEN! HIJ HEEFT M'N HELE HUIS OMVER GEBLAZEN!!
KRAK! BENG! KLENG! KREKS!
HET WAS ALLEEN MAAR EEN GRAPJE, DIE VOETSTAPEN EN DIE HALTER, BEGRIJP JE! MAAR NU HEB IK JE LA TEN ZIEN, DAT IK ECHT HEEL STERK BEN!
HELP! IK IK MOET MAKEN DAT IK WEG KOM! EN GAUW!
DAAR GAAT-IE, BABBEL! LATEN WE DE DE TER MIETEN EVEN BEDANKEN, DAT ZE ZO OP TIJD DE LAATSTE BALK ONDER HET HUIS DOORGEKNAAGD HEBBEN!
DAAR IS HET AL TE LAAT VOOR, ZIJ WACHTEN NOOIT OP BEDANKJES! ZE ZIJN WEG, OM IETS ANDERS ONDER HANDEN TE NEMEN!
NOU, VAN DE WOLF ZULLEN WE NOOIT MEER LAST HEBBEN!
EINDELIJK KUNNEN WE DE OVERWINNING VIEREN!
(SLIK!) MOET JE TOCH 'NS KIJKEN KNABBEL! AL ONZE NOTEN ZIJN UITGEKNAAGD NET ALS DIE ZWARE BALKEN ONDER HET HUIS VAN DE BOZE WOLF!!
GA JE GANG MAAR, JONGENS! JULLIE HEBBEN HET VERDIEND!
NOU WEET JE, WIJ WILLEN OOK WEL 'NS IETS ANDERS DAN HOUT!

dingen en dingen van Donald Duck

ZIJN LOOPKEVERS ONZE VRIENDEN OF VIJANDEN?

VAN de grote familie der loopkevers komen enige honderden soorten in ons land voor De meeste zijn zwart, maar je vindt er ook bronskleurige en glanzend gouden onder
De loopkevers zijn achte nachtdieren Ze zijn buitengewoon nuttig, omdat ze voor de landbouw schadelijke insekten en de larven hiervan opeten Overdag verschuilen zij zich onder losliggende stenen, verdroogde bladeren, dikke takken of oude zakken. Als het donker is, komen ze te voorschijn en dan gaan de vlugge rovertjes op pad Er is een grote, goudgroene loopkever, de „poppenrover", die speciaal jacht maakt op een soort langharige rupsen, die een enorme schade in een bos kunnen aanrichten Deze poppenrover zoekt de rupsen boven in de bomen op, maar die kruipende vernielers proberen aan hun vijand te ontkomen, door zich uit de boom te laten vallen Meestal lukt dat niet en houdt de loopkever hen stevig tussen zijn kaken vast
Hoewel er enkele soorten loopkevers zijn die wel schade aan de gewassen op het land toebrengen kunnen we toch gerust zeggen dat de zwarte, gouden en bronsgroene loopkevers als onze beste vriendjes zijn te beschouwen.

DOKTER MOEST PATIENT BETALEN

In heel vroeger tijden, vele eeuwen geleden, waren er in landen, die toen al een hoge trap van beschaving hadden bereikt, ook dokters Zij ontvingen een zeer ruime beloning, als zij er in slaagden lemand beter te maken, maar... als het gewenste herstel uitbleef, dan waren zij verplicht hun patiënt een flinke schadevergoeding uit te betalen Het dokter zijn was in die tijd dus een riskant iets!

NOOIT MEER VERKOUDEN

„Laten de dokters maar ophouden met het zoeken naar een middel tegen verkoudheid," zegt een bekende Engelse dirigent, „want ik heb het al gevonden Je hebt een dirigeerstokje nodig, twee dikke

pullovers en een radio, die je afstemt op een station dat een concert uitzendt Ja trekt de pullovers aan, gaat op een stoel staan en je dirigeert met het stokje zonder onderbreking een uur lang het concert Je zult zien dat je het er maar den gewoon warm van krijgt Ja verkoudheid verdwijnt echter als sneeuw voor de zon Dit is een middel dat je nooit in de steek laat!"

HEB JE DIE AL?

In 1788 verkocht de vorst van het Westafrikaanse volk der Tim-ni 'n stuk land, zo groot als twee keer Nederland, aan een groep Engelsen, die er zich wilden vestigen Het was het hergachtige gebied Sierra Leone In 1460 was hier de Portugese ontdekkingsreiziger Pedro de la Cintra aan land gegaan en hij was er op jacht gegaan naar leeuwen Ter herinnering hieraan noemde hij één der bergen „Leeuwenberg" of Sierra Leone (leeuw en berg in de cirkel). Omstreeks 1930 werd hier voor het eerst diamant gevonden en in 1950 kwam men tot de ontdekking dat er veel meer rijke diamantvelden waren dan men oorspronkelijk gemeend had Zelfs in de rivieren en kleine stroompjes werd diamant aangetroffen Rechts op de postzegel zie je een diamantzoeker bezig met het uitzeven en wassen van aarde, op zoek naar de

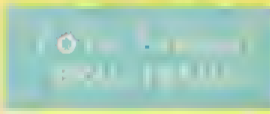

Een mijnheer in Canada, een amateur-fotograaf, wilde op zekere dag een mooie opname maken ven een heel schilderachtig plekje in een bosrijke streek Om de foto zo goed mogelijk te doen gelukken, zette hij even zijn bril af, want dan kon hij beter door de zoeker kijken Toen alles naar wens was verlopen en hij weer weg wilde gaan, kon hij echter zijn bril niet terug vinden Een hele poos zoeken leverde geen enkel resultaat op
Later werd thuis de film ontwikkeld en de betreffende natuuropname vergroot Toen onze fotograaf deze vergrote foto eens goed bekeek, ontdekte hij dat hij zijn bril aan één van de takken van een boom had gehangen...

begeerde, kostbare stenen En er wordt heel wat gevonden, hoor! Voor meer dan 10 miljoen gulden wordt in Sierra Leone jaarlijks aan diamanten te voorschijn gebracht De postzegel die hier is afgebeeld, werd uitgegeven ter gelegenheid van het onafhankelijk worden van dit gebied, dat wel deel blijft uitmaken van het Britse Gemenebest.

DE MACKIES SPELEN het KLAAR

KINDEREN, familieraad!" riep mevrouw Mackenzie op de eerste ochtend van de zomervakantie. „Om hoe laat?" vroeg de oudste Mackie. „Meteen na het ontbijt." Familieraden waren iets heel belangrijks in het gezin Mackie en minstens tweemaal werd er een gehouden in de vakantie, en het was een grote straf, als één van de kinderen niet mocht deelnemen aan zo'n vergadering. Pappie was er nooit bij aanwezig; de bijeenkomsten waren onderonsjes tussen mams en de kinderen, hoewel de kinderen er vrij zeker van waren, dat mama ister hun gesprekken nauwkeurig aan pappie navertelde, tenzij het natuurlijk over zijn verjaardagscadeau of zoiets ging.

Het gezin Mackenzie telde vijf kinderen. Ze werden altijd de „Mackies" genoemd, omdat dat korter was den Mackenzie.

Richard was bijna dertien en Elizabeth was zeven. Julia, Ronald en Bert kwamen daartussen. Op deze speciale ochtend werd de familieraad heel plechtig gehouden. Mams zat in de grote stoel aan het hoofd van de lange tafel in de huiskamer. Richard zat, als oudste, aan haar rechterhand en Julia tegenover hem. Bert en Elizabeth zaten naast Richard en Ronald aan de andere kant naast Julia.

„Nu, jongens," begon mevrouw Mackie, „ik moet jullie iets fantastisch vertellen."

„Gaat het over pappie's reis naar Amerika?" onderbrak Ronald haar.

„Mond dicht!" riep Richard. „Weet je nu nog niet dat je stil moet zijn, als de voorzitter de vergadering toespreekt, Ronnie?" — „Je praat zelf ook," zei Bert.

„Stil nou," riepen de twee meisjes in koor. „Toe, mams, gaat u door, alstublieft."

„Dan moeten jullie me niet weer in de rede vallen. Als je wat wilt vragen, kun je dat straks doen. Jullie weten dus, dat pappie voor een paar maanden op zakenreis naar Amerika gaat. En nu heeft hij iets voor ons gekocht, waarmee wij ons heerlijk kunnen vermaken terwijl hij weg is."

Mevrouw Mackie zweeg en alle Mackies keken haar popelend van nieuwsgierigheid aan, maar ze bielden hun monden stijf dicht.

„Hij heeft een prachtig, oud huis voor ons gekocht, in Devon. Dat is een heel mooi gebied vlak bij de zee, en door het landgoed stroomt zelfs een beek. Het is een huis, waarin we zoveel plezier kunnen maken, als we maar willen."

„Met een spook?" vroeg Bert, die echt niet langer stil kon blijven.

„Doe niet zo mal," zei Julia. „Spoken bestaan alleen in verhalen."

„Ik heb aan keer een spook gezien," beweerde Ronnie, „maar het bleek een gordijn te zijn, dat door de wind bewogen werd. Dat was géén verhaaltje."

„Maar het was ook geen spook," zei Richard.

„Het huis is al een paar honderd jaar oud," vervolgde mevrouw Mackie. „Het werd gebouwd in de tijd van Hendrik de Zevende."

„Veertienbonderd vijfentachtig," mompelde Richard, maar de anderen luisterden niet naar hem. Hoe kon je nu met jaartallen aankomen, als je het over zoiets geweldigs had!

„Allerlei opeenvolgende eigenaars hebben er iets aan veranderd en nu is het een heel mengelmoes van bouwstijlen, maar het is toch geen lelijk gebouw. Het is een heel mooi huis, vind ik."

„En groot zeker ook?" zei Julia.

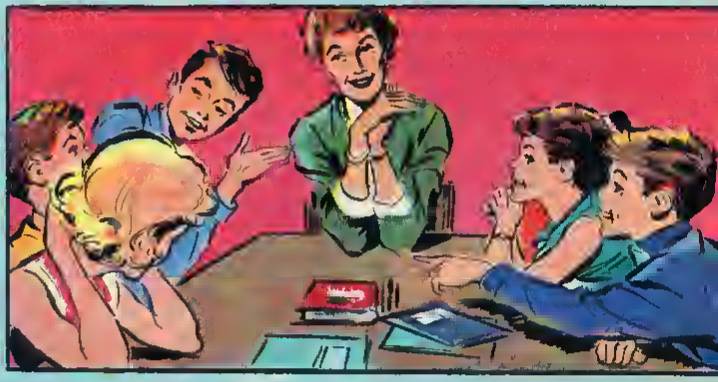

„Weet je dan niet dat je stil moet zijn, als de voorzitter de vergadering toespreekt?"

„Ja, heel groot. Daarom kon pappie het kopen, want het was erg goedkoop. We zullen er niet meer dan de helft van gebruiken."

„Dus er blijven een heleboel lege kamers over om in te spelen?" vroeg Bert.

„Ja, en buiten is daar ook genoeg ruimte voor." Het volgende half uur werd mevrouw Mackie overstelpt met vragen, en toen de vergadering was afgelopen, waren de kinderen door het dolle heen. Ze hadden het vaak over avonturen, maar Ronald was de enige die geloofde, dat kinderen van onze tijd nog echte avonturen konden beleven. De anderen, zelfs Elizabeth, twijfelden daaraan. Ze hadden veel avonturenverhalen gelezen, maar die speelden zich meestal lang geleden af en in vreemde landen. „Kinderen zoals wij," zei Bert, die heel nuchter was, „beleven geen avonturen. Wij moeten naar school en we doen gewone spelletjes en we gaan naar de dierentuin en zo, maar dat kun je geen avonturen noemen."

„Huh!" antwoordde Ronnie. „Pappie heeft wel eens gezegd, dat er genoeg avontuur te vinden is, als je maar durft hebt."

„En er naar zoeken wilt," vulde Julia aan. „Zal ik

...Mams had al haar aandacht nodig voor de weg...

Kokkie. Bert zei dat hij blij was dat Kokkie in de andere auto zat
Julia vroeg hem waarom.
„Omdat," antwoordde hij, „ze zó zwaar is, dat er vast wel een band springt voordat we bij ons nieuwe huis zijn."
Nora en Edna, de beide dienstmeisjes, zouden met de trein komen zodra ze het lege huis hadden opgeruimd. De reis duurde vijf uur, met inbegrip van een oponthoud om iets te eten, en behalve mams en Bert zaten ze allemaal de hele weg luid te zingen en te praten. Mams had al haar aandacht nodig voor de weg en Bert zat vervuld te geeuwen, maar opeens verdween zijn verveling en hij riep: „Kijk! De zee! Ik zag de zon erop schitteren daarnet."
„Ja, tussen die rotsen door," beaamde Julia. „En kijk daar eens een fantastisch huis staan!"
Mevrouw Mackie keek nu ook even naar het huis. „Vinden jullie het mooi?" vroeg ze zacht. En toen bracht Julia de ievens van de hele familie in gevaar — ze sloeg haar armen om mams nek en fluisterde opgewonden: „Mams, . . dat is toch niet . . . ?"
Mevrouw Mackie knikte en Julia slaakte een woeste kreet. „Maar," zei mams vlug, „als jij zo mal blijft doen, komen we er nooit levend aan, Julia."
Alle kinderen probeerden telkens een glimp van het huis op te vangen. „Mams, hoa ver is het nu nog?" wilden ze weten.

jullie eens wat zeggen — als we straks in dat fijne oude huis zitten, beleven we vast een geweldig avontuur!"
„Ja, misschien zitten er wel ratten!" opperde Bert.
„Jij plaagt," verweet Julia hem. „Er hoeven helemaal geen ratten te zijn, al is het een oud huis."
„Je moet niet zo happen, Juul," lachte Richard. „Dinsdag gaan we er al heen, en dan ontdekken we wel, wat er allemaal te beleven is. Daar hebben we dan lekker zes weken de tijd voor!"
„Ronnie," beloofde Julia, „ik help jou zoeken naar avontuur, hoor!"
„Meisjes beleven geen avonturen, die bederven ze alleen maar," vond Bert, en hij zette het lachend op een lopen, toen Julia en Elizabeth kussens naar hem smeten.
„Alle gekheid op een stokje," zei Julia, toen het weer rustig was, „het zou machtig zijn, als we echt een of ander groot avontuur zouden beleven in ons nieuwe huis. Stel je voor dat we een schat vinden of zoiets."
„Ja, stel je voor," zei Richard. „Maar dat is een kans van één op de honderdmiljoen. Nee, we zullen er wel iets anders beleven, maar dat is nog een geheim."
„Wat voor een geheim? Je moet het vertellen!" riepen de anderen opgewonden door elkaar.
„Nee, ik zeg niets, maar het heeft iets te maken met een paard."
„Een paard!" joelde Ronnie. „Een oud huis en een paard. Als dát nog geen avontuur wordt! Jullie zullen eens zien!"
De eerstvolgende dagen praatten ze over niets anders dan over avonturen. Ze droomden er zelfs van en ieder voor zich maakte zijn eigen geheime plannen. En eindelijk was de grote dag er dan. Er werd zo enorm veel bagage naar de hal gebracht, dat Ronnie bijna in tranen opmerkte. „Als dat allemaal in de auto moet, kunnen we er zelf niet meer bij!" Maar even later zag hij tot zijn opluchting dat er voor de bagage een kleine vrachtwagen gehuurd was en na een gedoe van jewelste waren allebei de auto's volgeladen. Mams bestuurde haar eigen auto, met Elizabeth en Ronnie voorin op één plaatsje samengedrukt. De andere drie kinderen zaten op de achterbenk tussen allerlei spullen, die meteen nodig zouden zijn. Het vrachtautootje werd bestuurd door een man van een garage uit de buurt en bevatte het grootste deel van de bagage én.

„Nog ongeveer twintig minuten rijden, jongens; ik kan niet erg hard vooruit komen hier, op deze binnenweg."
Het duurde vreselijk lang, maar eindelijk stonden ze voor een groot wit hek.

„John, zou je het hek niet even opendoen voor ons?"

Op het toeteren van de auto's kwam vanuit een huisje naast het hek een jongen van ongeveer Richards leeftijd naar buiten rennen Hij bleef hen een tijdje aanstaren, tot mevrouw Mackie hem riep

„Nu, John, zou je het hek niet eens opendoen voor ons?"

Zonder 'n woord te zeggen, opende hij het hek

„Wie is dat?" vroeg Elizabeth.

„De zoon van onze eigen tuinman Die hebben we wel nodig met zo'n groot stuk grond," legde mams uit De kinderen wilden nog veel meer vragen, maar op dat ogenblik stonden ze al voor het huis en ze struikelden bijna over elkaar in hun haast om uit de auto te komen

Bert rende het huis in en stoof alle kamers door van beneden naar beneden en toen weer terug Hij rustte niet, voordat hij alles had gezien De anderen kwamen wat rustiger achter hem aan en brachten de bagage naar binnen. Mevrouw Dyke, de vrouw van de tuinman, verwelkomde hen en vertelde, dat ze een echte theemaaltijd klaar had gemaakt zoals die in Devonshire gebruikelijk was Toen ze allemaal wilden gaan zitten, zei lemand:

„Waar is Bert?"

Pas toen drong het tot hen door, dat niemand hem meer had gezien, nadat hij 't huis was binnengegaan , Op verkenning," maende Julia

„Als hij maar niet te ver aan het verkennen is," glimlachte mams

„We wachten niet op hem, hij komt wel als hij honger krijgt"

Ze waren bijna klaar met de thee, toen hij de kamer binnenstormde „'t Spijt me dat ik te laat ben, mams, maar ik heb aan de andere kant van een stuk land achter het huis een vijver ontdekt, waarin allerlei baesten rondzwemmen"

„Daar heb je hem weer, hoor," lachte Richard „Jij moet maar insektenverzamelaar worden"

„Mij best, dan ga ik naar de Amazone-rivier, om zeldzame algen en zo te zoeken"

„Maar algen zijn geen insekten, is het niet?" vroeg Ronnie

„Nee, lieve Ron, dat zijn rupsen," plaagde Julia

„En er zijn ook appelbomen," zing Bert verder Ze schoten allemaal in de lach en mams zei „We weten nu tenminste, wat er groeit Luister, kinderen, ik ga de bagage uitpakken en jullie mogen tot zevan uur op verkenning gaan Maar geen gekke dingen uithalen, en precies op tijd weer hier zijn"

„Ik ga naar het strand," zei Julia

„Wie weet de weg daarheen?"

„Ik," antwoordde Bert „We hebben een eigen weg, met trappen Dat heb ik ook al ontdekt"

Vanuit de fruittuin liepen ze over een aantal met mos begroeide treden omlaag een gang in tussen rotsmuren en belandden daarna in een tunneltje dat uitkwam op een hek Toen ze het hek hadden opengemaakt en er door waren gelopen, stonden ze op de rots Het strand lag ongeveer dertig meter onder hen Een kronkelend paadje leidde er naartoe Over het steilste deel was een houten trap aangebracht en er liepen handleuningen van touw langs Zo vlug ze konden klauterden ze allemaal omlaag en daarna renden ze naar de zee Grote, witte brandingrollers sloegen op het strand en drongen een heel eind over het zand op De kinderen holden van rots naar rots en van binnenzee naar binnenzee Ze konden het niet snel genoeg zien en het duurde ook even, voor ze al die nieuwe dingen hadden opgenomen Eindelijk zei Richard „Dat is groots, jongens! Niemand kan op dit stuk strand komen behalve langs

Bert luisterde niet. Hij stand aandachtig in de verte te turen....

ons privé weggetje Wij zijn dus de enigen die hier komen"

„Dat lijkt me toch niet zo erg leuk," vond Bert

„Moet jij waer klagen?" vroeg Julia „Is er dan nooit aens iets helemaal goed genoeg voor jou?"

„Ik snap hem wel," zei Elizabeth. „Hij bedoelt dat je altijd meer plezier habt, als er ook nog andere kinderen zijn"

„Dat komt best in orde," voorspelde Ronald „Als we andere kinderen hier laren kennen, vragen we toch of ze bij ons komen spelen Dat vindt mams heus wel goed"

Bert luisterde niet; hij stond in de verte te turen.

„Waar staar jij zo naar, Bert?"

„Kijk daar eens, als de golven terugtrekken, zie je iets zwarts uit 't water steken Wat zou dat zijn?"

„Hat is een wrak," riep Richard, die al op weg was naar het geheimzinnige ding „Ik denk dat we er wel bij kunnen komen, als het laag water is."

Ze draafden langs het strand, tot ze bij een stapel rotsblokken kwamen, die van de steile rotswand afgebrokkeld en naar beneden gevallen waren Ze klauterden er bovenop en toen konden ze heel duidelijk zien dat het aen wrak was Lang geleden was hier blijkbaar 'n groot stoomschip aan de grond gelopen en nu lag het daar, gedeeltelijk ondar 't zand, behangen met slingars zeewier

„Zou er goud in zitten, zoals wel eens maar bij grote zeeschepen?" vroeg Ronnie „Dan zouden wij er op af gaan en hat goud bergen"

„Geen gek idee," lachte Bert. „Alleen kan ik me niet voorstellen dat er nog veel goud zit in een wrak dat zo dicht bij de kust ligt"

„Jij hebt geen fantasie," vond Julia „In elk geval kunnen wa er fijn zeerovertje op spelen"

„Dan moeten wa er eerst op zien te komen," zei Richard, „en dat zal niet meevallen Reken maar dat ja gauw afdrijft! Wa moeten het getij in de gaten houden."

„Op school heb ik geleerd dat je altijd heel lage eb krijgt, als je op een dag ook aen heel hoge vloed hebt gehad en ..." Wat Elizabetb verder wilde beweren, hoorde niemand meer, want op dat moment gaf Richard een brul

„Kom gauw hier! Kijk 'ns in die geul tussen de rotsen!" Ze renden nasr hem toe, maar zagen niets

„Hé, nu is hij onder de rotsen Het was een heel grote vis Kijk, daar gaat hij weer!" Ze bleven 'n poosje kijken maar toen keek Julia opeens op haar horloge „Jongens!" riep ze „We moeten hollen, anders zijn we te laat thuis"

Mevrouw Mackie zat te praten met de dienstmeisjes, die juist met de trein waren aangekomen Toen ze de kinderen zag, glimlachte zij „En, jongens?" was alles wat ze vroeg Enthousiast begonnen ze te vertellen, maar toen mams van het wrak hoorde, keek ze ben bezorgd aan „Lievelingen," zei ze, „jullie moetan me één ding beloven Probaer nooit iets te doan, waarvan je weet dat bet dwnas en gevaarlijk is"

„Maar pappie zegt altijd dat ontdekkers en verkenners de beste mensen van de wereld zijn, omdat ze iets durven wat anderen niet durven" protesteerde Bert

„Je hoeft geen lafaard te zijn, die niets durft," antwoordde mams „Maar jullie zijn oud en wijs genoeg om te weten of iets flink en moedig is of alleen maar roekeloos"

„O, mamsie!" plaagde Julia „En ik hoorde je pas nog tegen papple zeggen dat wij nog maar een stel blagen waren!"

„Wat zijn blagen?" vroeg Ronnie. Mevrouw Mackie maakte gauw een einde sen het gesprek „Het is bedtijd, jong!"

Het wrak in aan gaat een grotere rol in de vakantie van de Mackies spelen dan zij nu nog kunnen vermoeden; hat huis trouwens ook... Daar hoar ja volgende week maar over.

TOM POES EN DE NAMAKER

HEER BOMMEL WAS OP DE VLUCHT VOOR DE POLITIE, NADAT EEN VREEMD APPARAAT HEM VERDACHT HAD GEMAAKT, DOOR STAPELS GELD TE MAKEN UIT BEHANGSELPAPIER. HET VERVELENDE WAS, DAT DIT DING OVERAL MET HEM MEEGING EN STEEDS WEER ANDERE ZAKEN NAMAAKTE. INTUSSEN WAREN OOK PROFESSOR PRLWYZKOFSKI EN TOM POES DE VLUCHTELINGEN AAN HET ZOEKEN, WANT DE NAMAKER WAS EEN UITVINDING VAN DE PROFESSOR...

NAUWELIJKS HAD HEER OLLIE ZICH BEKLAAGD OVER ZIJN GESCHEURDE JAS, OF HET APPARAATJE SPOEDDE ZICH NAAR HET DICHTSBIJZIJNDE HUIS EN BEGON OPGEWONDEN VOOR HET RAAM HEEN EN WEER TE SCHARRELEN...

PRRRT-
KLIK!
PLIP!

W-WAT ZOU H-HIJ NOU WEER VOOR ONAANGENAAMS GAAN DOEN, DAT BOOSAARDIGE DING?!

BEZORGD ZAG HEER BOMMEL, HOE DE NAMAKER NAAR BINNEN WIPTE. DAT DIT MET DE BESTE BEDOELINGEN GEBEURDE, BEGREEP HIJ NIET...

...EVENMIN DE EIGENAAR VAN HET BEDDEGOED, DAT PLOTSELING DOOR HET RAAM VERDWEEN...

HELP! HOUD DE DIEF!!

NELP! POLITIE...! ZE GAAN ER MET MIJN DEKENS VANDOOR!
OWEE... DIT GEEFT NIEUWE NARIGHEID! LAAT IK MAKEN DAT IK WEGKOM!

WAAROM LOOP JIJ WEG, HUH? IS DIE GAPMACHINE VAN JOU?!
WELNEE, B-BRAVE MAN... U DROOMT NOG! IK NEB NIER NIETS MEE TE MAKEN! IK K-KWAM TOEVALLIG VOORBIJ. ALS U BEGRIJPT WAT IK BEDOEL EN...

VERDERE UITLEG WERD HEER OLLIE ONMOGELIJK GEMAAKT, DOORDAT ER OPEENS EEN RUITJES-JAS OVER HEM HEEN WERD GEWORPEN!
WNOE-WA-WAT IS D-DIT?!

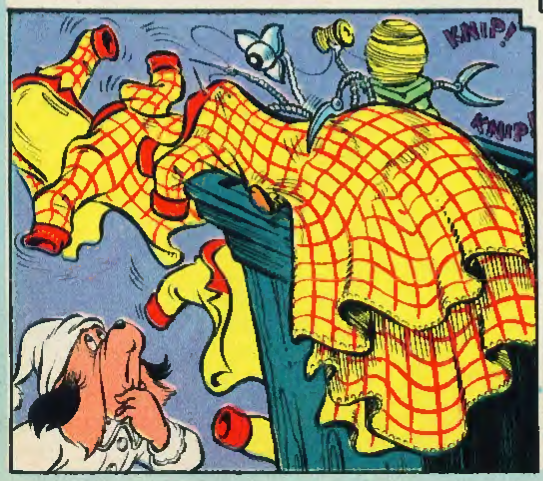
KNIP!
KNIP!

NIJ KNIPT NET ZULKE JASSEN ALS JIJ DRAAGT! ZIE JE, JULLIE HOREN WEL BIJ ELKAAR!! DEKEN-DIEVEN! WACHT MAAR TOT DE POLITIE KOMT, DIE ZAL JULLIE WEL EEN AN-DER JASJE AANMETEN,.. EEN GESTREEPT! HA! HULP!

WAT IS ER HIER AAN DE HAND, HUH! WAT MOET DAT DAAR BOVENOP ONZE POMP MET AL DIE JASSEN?!
DAT WAREN M'N DEKENS VELDWACHTER! DIE DIKKE HIER HEEFT ZE GESTOLEN MET DAT GAPMACHIEN VAN HEM!
GAPMACHIEN...?! HM, HET LIJKT ANDERS VERDACHT VEEL OP DE VALSEBANKBILJETTEN-PERS WAARNAAR DE ROMMELDAMSE POLITIE ZOEKT. TOEVALLIG! MAAR AFIJN, HOE IS JE NAAM, VREEMDELING?
OF NEE, WACHT EENS EVEN... IK KEN JOU, GELOOF IK, IK HEB JOUW GEZICHT WELEENS MEER GEZIEN!
EH, O JA? ACH JA, WIJ BOMMELS ZIJN NU EENMAAL VEELGEZIENE FIGUREN. MAAR HET IS TOCH AARDIG OM TE MERKEN, HOE BEKEND JE ZELF BENT
STIL 'NS... BOMMEL ZEI JE, HUH? IK HEB HET! HET OPSPORINGSBERICHT VAN COMMISSARIS BULLE BAS IN HET POLITIEBLAD. HEB IK IN BED NOG JUIST LIGGEN LEZEN! VALSEMUNTERIJ, DAT WAS HET!!
N-NEE... DAT M-MOET EEN VERGISSING ZIJN, EEN Z-ZET-FOUT OF ZOIETS!
HEER BOMMEL BEGREEP DAT HET TIJD WAS OM HET GESPREK TE BEËINDIGEN.
IK MOET HEM OPSPOREN, AANHOUDEN EN VOORGELEIDEN!
DIE VALSEMUNTER HEEFT M'N DEKENS VERVALST TOT RUITJASSEN!
D-DIE KIJKENDE BOL IS VAN ALLES DE S-SCHULD!
HEER OLLIE HAD MAAR JUIST 'T DORP VERLATEN, OF HET APPARAAT VOEGDE ZICH AL WEER BIJ HEM.
ACH, ACH... VIND IK DAN NERGENS RUST EN BEGRIP? ZAL IK DAN VERDER MIJN DAGEN MOETEN SLIJTEN MET EEN KIJKENDE BOL OP MIJN HIELEN, TERWIJL MIJN VRIENDEN MIJ VERGETEN ZIJN! DIT IS WEL EEN BITTER LOT VOOR EEN HEER...!
KRRRT!!
KRRRR

©1961 / Mörten Toonder / Donald Duck. Alle rechten voorbehouden.

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad. Uitgeve: De Geïllustreerde Pers N.V. **Nederland:** Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Postbus 497 Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor postabonnementen à f 3,25 per 13 nummers). Prijs 35 ct., per week 25 ct. **België:** De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24, Berchem Antwerpen Telefoon 396164. P.C.R. 86491. - Prijs 6 fr.
Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan. ©1961 Walt Disney Productions.